

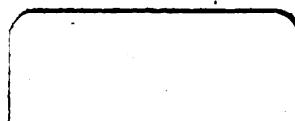
3 2044 106 424 427

[Handwritten signature]

W9615c

The Property of

W. G. FARLOW.

X A V E R I I D E W V L F E N

ABBATIS KLAGENFVRTHENSIS

C R Y P T O G A M A

A Q V A T I C A

Cum tabula aenea

L I P S I A E

S V M T I B V S B I B L I O P O L I I S C H A E F E R I A N I

C I O I O C C I I L

W9615c

Xaverii Wulffen
Cryptogama aquatica.

U L V A.

1. *ULVA flexuosa*.

ULVA fronde simplicissima, linearis, plana, flexuosa, alternatim strangulata, intestinalis more bullata.

Duini ad littora maris Adriatici.

Descriptio.

Frondes caespitosae, sericeo-papyraceae, dilutius aut saturatus virides, semi-diaphanae, octo novemve pollicum, lineam, aut semialteram latae, inferne in filum (quo matrici haerent) decurrentes, simplicissimae, lineares, aut linearis-lanceolatae, de se planae, nec tubulofae, secundum tamen omnem longitudinem, brevia per intervalla, flexuofae, alternatimque strangulatae, (ut alternatim tubulo-geniculatae credi possent) licet simplice nec duplicata content membrana; intra aquam alternatim intumescentes, et elevatae, bullatae, intestinalis more; per desiccationem flaccidae, depresso-rugosae, flaventes.

Observatio. Tubulosa si quidem Alga haec foret, nec simpliciter membranacea; eam Confervas inter recensuisse. Facie, non structura, ad Conservam (Linnaeo Ulvam) intestinali proxime accedit.

2. *ULVA lanceolata*.

ULVA fronde linearis-aut simpliciter-lanceolata, integra, plana in filum decurrente, serius margine flexuosa.

Tremella marina Porri folio. *Dillen.* Musc. Tab. IX. f. 5.

Ulva ovato-lanceolata plana. *Hudson.* Fl. Angl. II. p. 568. N. 6.

Ulva Lactuca. *Scopol.* Fl. Carn. II. P. II. p. 405. N. 1433.

A

Ulva

Ulva lanceolata frondibus solitariis caespitosis lanceolatis planis integerimis, utrinque attenuatis. *Roth. Fl. Germ.* III. p. 537. N. 5.

Tergesti in fundo maris versus littus, tum in scopolis submarinis, frequens.

Descriptio. Frondes quam maxime caespitose aggregatae, plus quam papyraceae subtilitatis, dilutius aut saturatius virides, semidiaphanae, spithamales dimidiatae, integrum, serius duas, tresve lineas, tandem et pollicem integrum medio ventre latae, promiscue mixtae, lineares, linear-lanceolatae, etiam simpliciter lanceolatae, planae, laeves, basi in filum (quo fixae haerent) recurrentes; serius margine duntaxat ipso flexuosa; semper simplicissimae, erectae, aut alterno maris motu fluctuantes.

Observatio. Scopolius ramosas simplicibus mixtas dicit frondes: re autem vera ramosae numquam sunt, nisi forsan apparenter, dum e mari eductae, multo appressae, et inferiore sui parte velut semiconglutinatae, tales esse videntur.

Observ. II. Graminifoliam alias vocaveram *Ulvam*, sed meliora cedoctus, plantam Dillenii agnovi. Iuvenili in aetate, facie, non substantia, ad Fucum fasciam Florae Danicae Tab. 768. accedit.

3. *ULVA plantaginifolia.*

ULVA fronde simplice, elongato-ovali, plana, laxe subdenticulata, basi brevissimo aciculari pedicello haerente.

Tergesti in Mari Adriatico Fucis, aliisque submarinis insidens corporibus.

Descriptio. Solitaria, aut subcaespitose aggregata; habeo et super lapide submarino natam cum frondibus usque quindecim uno e puncto ortis, septem, octave pollices longis, unum fere aequabiliter latis. Frondium forma oblongo-aut et elongato-ovalis, obtuseque lanceolata est, plana, integra, per oras laxe breviterque subdenticulata, quandoque non nisi retuso-subemarginata; substantia papyraceo-membranacea; in individuis iunioribus et minoribus sericeae subtilitatis, semidiaphana, et laete viridis; minus in adultioribus tenera, obscure saturateque viridis, et contra lucem transparens. Semper frons quaevi brevi acicularique in basi nititur pedicello. Quibusdam in adultioribus individuis, copiosa, simulque inaequalia basin versus observavi tubercula; in plerisque tamen (praeprimis magis recentibus exemplaribus) nulla; ut adeo, quae in paucis illis vidi, non tam ad frondium pertinere videantur substantiam, quam adventitia duntaxat esse: ea de causa veritus sum, cum Dillenii *Tremella marina* calendulae folio atro-virente et verrucosa Tab. 9. fig. 4. eamdem pronuntiare; quamquam caeterum et quoad figuram, et quoad descriptionem exesse conveniat; cum revera ejusdem frondes magis Calendulae, quam Plantaginis referant folia.

4. *ULVA*

4. ULVA lactuca.

ULVA frondibus caespitose aggregatis, rectis, oblongis, anguste decurrentibus, superiora versus latescentibus, serius laciniatis; proliferisve.

Ulva Lactuca palmata prolifera membranacea, ramentis inferne angustatis.

Linn. Sp. pl. p. 1632. N. 5.

Tremella marina vulgaris lactucae similis. *Dillen. Musc. Tab. 8. fig. 1.*

Ulva lactuca frondibus ex una basi pluribus distinctis oblongis, planis, subundulatis, inferne attenuatis, sursum dilatatis, laciniatis. *Roth. Catal. I. p. 206. N. 2.*

In Adriatico ad Tergestum Mari.

Descriptio. Frondes caespitosissime aggregatae, pro diversa aetate plurimuta a se ipsis facie diversae; pollicares, bipollicaresve primum, anguste oblongo-ovatae, integræ, basin versus magis magisque, usque in filum, attenuatae, tempore sursum versus magis latescent, magisque ad pollicis fere latitudinem, palmi, pedisve consecutæ longitudinem; e planis integrisque, ut erant, per marginum tum oras crispari undarum more solent, erofo-subdentatae, apice in laciniæ inaequales (quandoque proleras) discessæ, substantiae semper plus quam papyraceæ, laete aut saturati viridis, absque visciditate laevis; ut ut flaccidae, erectæ tamen, nisi undarum motu, in hanc alteramve alternativam flectantur partem, mutuo sibi superincumbentes, imbricataeve. Senio e virore flavescent, dum a matrice avulsa, inque littus ejectæ, effoetae ibidem albescant.

5. ULVA laciniata.

ULVA fronde ampliter obovato-dilatata, vage profundeque lobata, plana, subuplicata, lobis laciniatis, sinuato-crispatiæ.

Ulva laciniata frondibus solitariis subrotundis planis profunde laciniatis.

Roth. Fl. Germ. III.

In Mari Tergestino a fundo avulsa in Littus aestu diurno deportatur.

Descriptio. Solitaria, aut et aggregata, numquam eam Ulvae latissimæ L. adtingit longitudinem; sed neque, ut illa, simplex unitaque, aut ejusdem per omnem longitudinem latitudinis, quamquam caeterum sat lata, haec est. Foliū (sive frons) illi perinde tenerum, papyraceo-membranaceum, sericeæ subtilitatis, plus minus frondiforme, inconstantis circumscriptioñis, ampliter obovato-dilatatum, vage profundeque lobatum, laciniatumque laeve, viride, semidiaphanum, planum, plicis tamen interdum vage distortum, pedem aut ultra longum, inferne non nihil angustatum; laciniis sinuosis, crispatiæ.

6. *ULVA latissima.*

ULVA fronde simplicissima, elongato-subovali, plana, integra, aequabili, margine undato crispata.

Ulva latissima oblonga plana undulata membranacea viridis. *Linn. Sp. pl.* p. 1632. N. 4. *Scopol. Fl. Carn. II. P. II.* p. 404. N. 1432. *Gunner. Fl. Norv. I.* p. 52. N. 115. *Hudson. Fl. Engl. II.* p. 567. N. 5. *Roth. Fl. Germ. III.* p. 533.

Alga longissima, lato tenuique folio. *Joh. Bauh. hist. III.* p. 801.

Flumine Tergestique in Maris adriatici fundo.

Descriptio. Folium frondiforme, elongato-subovale, plus quam bicubitale interdum, spithamam latum, planum, laete viride, laeve, membranaceum, plus quam sericeae subtilitatis, semidiaphanum, apice haud quaquam convergens, sed obtuse rotundatum, marginibus lateralibus sinuato-undatum, crispatumve, ejusdem caeterum per omnem longitudinem latitudinis; basi duntaxat moderate angustatum, tanquam brevi haerens pedunculo.

Observatio. Ab *Ulva lactuca* L. haud distingui asserit *Gmelinus* in hist. *Fucorum!* Distinxerunt tamen specie cum nuperrimis plerisque veteres. *Hudsonus* sub *Ulva fusa* recenset! nunquam tamen alias vidi, quam viridis coloris. Facies *Ulvae* huic, si magnis parva comparare licet, ad eam *Foliorum Musae sapientum* accedit; in Mari erecta; cum ejusdem fluctuat motu.

7. *ULVA linza.*

ULVA fronde simple, fasciaeformi, flexuosa, semiconvoluta, per marginum oras sinuato-crispata.

Ulva Linza fronde oblonga bullata. *Linn. Sp. pl.* p. 1633. N. 8. *Oeder. Fl. Dan. Tab. 889.*

Tremella marina fasciata. *Dillen. Hist. Musc. Tab. 9. f. 6.*

Fucus linza dictus, lactucae marinæ similis. *Joh. Bauh. hist. III.* p. 801.

Tergesti in Mari Adriatico non rarissima, solitaria, aut aggregata.

Descriptio. Folio constat *Ulva* haec subtiliter papyraceo, flaccido, laevi, viridi, transparente, seu semidiaphano, semipolliceum aut et integrum lato, pedem et ultra longo, jam lanceolato, aut obverse lanceolato, alias elongato-subovali, semper fasciaeformi, flexuoso, et semiconvoluto, ut inferne seu subtus convexum, supra concavo-canaliculatum dicas, uterque ejus margo lateralis per omnem longitudinem sinuoso-emarginatus est, crispatusque; basi magis magisque in stipulum, quo corporibus submarinis, aut maris fundo figuratur, attempuari solet, in littus ejectum, desiccatione bullato-rugosum.

8. *ULVA mesenteriformis.*

ULVA fronde simplice, elongata, subovali-lanceolata, subfasciaeformi, plicis, rugis, lacuosisque undique intercepta, margine sinuato-crispata.

Ulva mesenteriformis frondibus solitariis, oblongis, latis, plicatis undulatis, lacunosis rugosis. Roth. Catal. I. p. 210. N. 5.

Tergesti cum congeneribus latissima, Linzaque fundum occupat maris.

Descriptio. Diu pro insigni Linzae habui varietate; a congeneribus nuperime distinxit Rothius; et recte: Media inter latissimam, Linzamque; hac quidem major; multo, quam illa altera, minor est. Folium illi plus quam pedale (bispithamale ipse possiden) duos tresve latum pollices, apice basique nonnihil attenuatum; simplex, elongatum, subovali-lanceolatum, frondiformi subfasciaeforme; papyraceo-membranaceum, minus, quam in *Ulva latissima*, tenuerum, saturate viride, transparens, inaequabile, nec planum, uno ob margines laterales non solum sinuato-crispatos, verum et contractos, et velut coaretatos, plicis per utramque disci superfici in undique, rugisque, et lacunis, fluctuum instar vase undatum. Varietatem babeo, vase ad latus utrumque in lacinias excurrentem.

9. *ULVA sericea.*

ULVA frondibus subaggregatis simplicibus, oblongo-subovatis, planis, subsessilibus, ora marginis undulato-plicata.

Tergesti in Mari Adriatico super trunko fucorum majorum inveni.

Descriptio. Frondes sunt omnium, quas novi, tenerrimae, plus quam sericeae subtilitatis, simplicissimae, subaggregatae, sessiles, aut filo capillari, ne lineam quidem longo insistentes, quam maxime prae tenuitate flaccidae, ut vel desiccatae se suo, in situ sustinere nequeant, dilute ad instar fuci sanguinei Esperi, rubellae, per desiccationem rubro hyacinthinae, laeves, nitentes, diaphanae, planae, per oras duntaxat marginum breviter undulato-plicatae; figurae et magnitudinis indeterminatae, jam rotundatae, alias breviter-aut oblongo-ovales, oblongo-subovatae, etiam oblongi instar, obtusaque parallelogramini figuratae, a dimidio ad sesquipollicem elongatae.

Observatio. Descriptam nusquam invenio; nisi quidem pygmaea varietas sit *Ulvae coccinea* Hudsoni, aut *Ulvae purpureae* Rothii. Nihil interiu in re dubia ex tripode asseram.

10. *ULVA stellata.*

ULVA frondibus aggregatis subovatis simplicibus, planis, utriculos intercutaneos illustres, in stellas caudatas ordinatos intercipientibus.

Et hanc quoque in trunko fucorum caulescentium adriatici maris inveni Tergesti, jam alias in Jacquinii Coll. Vol. I. p. 351. descriptam.

Descriptio. Frondes, sive foliola conferte aggregata, papyracea, tenera, simplicissima, oblongo - ovata, aut et ovato - rotundata, integra, etiam repando - sublobata, plana, saturate olivaceo - viridia (per desiccationem brunescens) magnitudine foliorum Pruni domesticae, etiam minora, semper obtusissima. Nullus illis stipes; stipitis tamen loco, placentula exigua orbicularis plana, ex fusco nigricans subcoriacea, cui intra aquam ad perpendiculi normam foliola haecce, unumquodque suae, insistunt. Ab eadem porro horizontali, et ut ita dicam, radicali foliorum placentula, fibra capillaris ter quaterque dichotoma, intra foliola ipsa, ad eorundem medium usque altitudinem adscendit saturatior, ob quam, si Fucus stirpem, nec Ulvis, ad sociare velis, pace id mea facies, nec disceptabo. Teneritudo foliorum contrarium suadet. Quod Ulvae huic peculiare, tracheae, sive utriculi sunt intercutanei (cave vesiculos mucifluas intumescentes dicas) oblongi, lineares, pellucidi, excolores, in stellam sex septem radiatam ordinati, inferne caudatam, eo, quod radius infimus, duplo reliquis, triplove longior sit, Cometae ad instar; quibus stellulis omnis foliorum horum superficies feminata est; quasque, illustres cum sint, illico detegas, foliola si quidem luci obversa intuearis.

11. *ULVA flabelliformis.*

ULVA fronde simple, stipitata, obovato - flabelliformi, plana, per oras marginum inaequaliter et obtuse crenata.

In saxis submarinis maris Adriatici, sinus Flanatici prope Urbem Fluminensem.

Descriptio. Partim solitaria, partim aggregata, frondium instar, format folia membranacea, papyracea, minus, quam in *Ulva latissima*, tenera, saturate semper viridia, obscurius transparentia, plana, laevigata, obovato - flabelliformia, peripheriam versus rotundato - latescentia, et tantillum plicata: margine superiore inaequaliter, et obtuse crenata; pollicem plus minus longa; latitudinis sub apice fere pollicaris; basin versus tantisper contracta, stipiti insistitia semipollicari, tereti, subcoriaceo.

12. *ULVA*

12. ULVA umbilicalis.

ULVA fronde orbiculari, umbilicata, sessili, longitudinaliter plicata, margine sinuato-lobata.

Ulva umbilicalis fronde dilatata subsinuata, centro radicata. *Linn.* sp. pl. p. 1633. N. 7. *Gunner. Fl. Norv.* II. p. 121. N. 959. *Hudson. Fl. Engl.* II. p. 567. N. 3.

Tremella marina umbilicata. *Dillen. hist. Musc. Tab. 8. f. 3.*

Tremella umbilicalis. *Gmel. hist. Fuc. p. 219.*

Lichen marinus. *Joh. Bauh. hist. III. p. 813.*

Tergesti Flumine in fundo Maris, axis, lapidibusque innascens.

Descriptio. Frons, sive folium amplum, membranaceum; papyri crassitudine, haudquam coriaceum, firmum tamen, rigidiusculunque et fragile, saturate viride, laevigatum, et nitens, orbiculatum, centro subtus, ad instar **Lichenum umbilicatorum**, sessile, radicatumve caetera liberum, supra in centro introlabens, ac inde peripheriam versus plicatim divergens, et dilatatum, ad spithame, pedis distantiem; peripheriale per ambitum sinuato-lobatum. Motu maris a Matrice avulsum in littus rejicitur, ubi e virore in flavedinem primum languet, non raro rubescens; effoetum albescit.

13. ULVA rivularis.

ULVA frondibus caespitosis, membranaceo-adiposis, erectis, linearibus, vage ramosis, ramulis extimis breviter dichotomis, digitatisve et obtusis.

In rivulo limpidissimo ex scaturagine fonticuli montani, secundum viam publicam, qua ex Merzschlag versus Neomontanum itur.

Descriptio. Lapidibus sub aqua demersis increscunt caespituli frondium stipite aggregatarum, sesquipollicarium, erectarum. Sunt illae substantiae haudquam gelatinosae, aut viscidæ; verius membranaceo-adiposae, et subcarnosulae, aut si ita velis absque lubricitate pinguisculae, coloris saturate viridis, per desiccationem e virore nigricantis, structuram quod attinet, non nisi oblongas, anguste lineares, planas, vage ramulosas semper vidi; ramulis et ipsis linearibus, dichotomis, digitatisve, segmentis extimis brevibus, obtusis, integris, aut repandis, contra lucem aspectae, obscure transparent; chartam intra desiccatae, eidem haud adhaerent, foliaceae, rigescentes.

Observatio. Quondam damaecornem vocaveram; eamdemque cum Vailantii Fuco fontano pingui corniculato viridi, Bot. paris. T. 10. f. 3. credideram; nec diversam a Tremella palustri gelatinosa Damae cornuum facie. Dillenii Tab. 10. f. 10. Sed ab hac serius discessi opinione, postquam in primo cata-

catalectorum botanicorum Rothii fasciculo, p. 212. sub Rivulariae cornu D~~s~~
mae nomine hanc eamdem Dillenii Tremellam recensitam vidi, a mea, quae
gelatinosa haud est, longe quam diversissimam; et haec demum ratio fuit mu-
tatae quoque denominationis specificae, ad devitandam, quae ex iisdem trivia-
libus nominibus oriri solet, confusionem.

14. *ULVA terrestris.*

ULVA frondibus caespitose aggregatis, decumbentibus, tenere membrana-
ceis, inordinate lobatis, anfractuose sinuatis, rugosis, crispatisque.

Tremella terrestris tenera crispa. *Dillen.* hist. Musc. Tab. 10. f. 12.

Ulva terrestris frondibus confertis tenuissimis, expansis decumbentibus
plicato-crispis. *Roth.* Catal. I. p. 211. N. 6.

In fine Februarii, nive magis magisque deliquescente, in sepe lignea ex asse-
ribus constructa, Ulvam hanc inveni latissimis pedum aliquot stratis
diffusam, partim in terra umbrosa humida, partim et ipsis in aseribus
semiputrescentibus, qua terrae communicabant, eamque contingebant.

Descriptio. Frondes sive folia sunt tenere membranacea, amoene viridia,
semidiaphana, nec lubrica, nec gelatinosa, desiccatione absque nitore triste
olivaceo-virentia, figurae magnitudinisque incertae, semipollicaria, pollicaria,
et ultra, vase distenta, lobataque, numquam plana, semper gyrose anfractuo-
sa, rugis elevatis, sinuose crispata, libere decumbentia, atque adeo caespitose
aggregata, sibique ex parte mutuo superincumbentia, ut ad majuscula non raro
spatia terram, contiguaque terrae corpora, tapetis instar insternant.

Observatio. Haec sola, quod sciam, Ulvas inter, non aquatica. Sed quo
opportuniore recenseatur loco? Gelatinosa haud est, ut Tremellis adjungatur,
cum Nostoc, sibi proximo. Pure certe membranacea, non nisi humidis ve-
getat locis, humidoque tempore.

C O N F E R V A.

• 1. *CONFERTA fontinalis.*

CONFERTA filamentis capillaceis simplicissimis aequalibus brevissimis den-
sissime caespitosis.

Confervula fontinalis filamentis simplicissimis aequalibus digito brevioribus.

Linn. Sp. pl. 1633. N. 2. *Oeder.* Fl. Dan. Tab. 651. f. 3. *Roth.* Fl.
Germ.-III. P. I. p. 487. N. 4.

Confervula minima byssi facie. *Dillen.* hist. Musc. Tab. 2. f. 3.

Confervula caespitosa, filis rectis undique divergentibus. *Haller.* hist. III.
p. 107. N. 2114.

Byssus

Byssus palustris subobscura, filamentis non ramosis brevibus. *Michel.* N. pl. Gen. p. 211. N. 14. Tab. 89. f. 10.

Byssus minima palustris obscura crassioribus filamentis plerumque simplicibus. *Michel.* N. pl. Gen. p. 211. N. 8. Tab. 89. f. 8.

Byssus aquatica tenuissima atro-virens, pellem murinam referens brevissimis et simplicibus filamentis. *Michel.* N. pl. Gen. p. 211. N. 15. Tab. 89. f. 11.

Ad limpidas aquarum per sylvas decurrentium scaturigines, fonticulosque umbrosos supra demersos in iisdem lapides; etiam ad latera canarium aquas ducentium.

Descriptio. Filis constat caespitose aggregatis, per longa quandoque strata, duas, tresve, aut et senas, novemve lineas longis, tenerime capillaceis, molibus, lubricisque, aequabilibus, inarticulatis, simplicissimis, saturatissime atrovirentibus, nisi a mucoso subinstrato, cui inhaerent, deturpentur lino; solentque aut recta in quietis insistere aquis; aut imbricatum sibi mutuo superincumbere ad alveorum latera secundum lenem aquilarum decurrentium ductum. Hallerus etiam e centro communi divergentia videt! Teneritudine sua non obstante, per composita Rothius microscopia se ea quasi tubulosa conspexisse esset! Schrankium non citavi, quia de filis articulatis loquitur, nulli hactenus observatis.

2. CONFERTA coriacea.

CONFERTA filamentis capillaceis, aequabilibus, simplicibus, irrigatione depressis, et in pannum byssinum cohaerentibus.

Confervae coriacea obscura. *Haller.* hist. III. p. 108. N. 2123.

Gastuni ad effluxum Thermarum in afferibus, terra, lapidibus, ab aqua calida sulphurea identidem allutis.

Descriptio. Filamenta sunt capillaria, aequabilia, inarticulata, simplicia, pollicaria, saturate primum gramineo-viridia; ab identidem affluente Thermarum aqua prostrata; ac in corium denique, pannumve, Hollandico similem, ex viridi tandem atrum, mollem, byssinum cohaerentia.

Observatio. Ex comparatione Confervae suae, cum Tremella palustris vesiculis sphaericis fungiformibus a Dillenio sibi missa, videtur existimare Hallerus, nullum inter vegetabilia haec duo intercedere specificum discrimen; qua etiam de causa Tabulam Dillenii 10. f. 17. sua inter synonyma recipit, quamvis fungiformes illas vesiculas, quarum Dillenius meminit, sua in Conferva ipse non viderit; ut nec ego illas meis in exemplaribus inveni, certum tamen est, Dillenium eo loco Tremellam (Linnaeo Ulvam) granulatam describere,

nulla Confervae ullius facta mentione. Si itaque crusta illa subviridis mucilaginosa Dilleniana, vera Halleri Conferva coriacea fuit, forte fortuna factum arbitror, ut vegetabile unum alteri increverit. Montes alpesque Gastunenses dum olim pererrarem stirpium ergo, afferuerat mihi, qui Xenodochio Gastunensi tum praearerat Radstadiensium Physicus D. Wirtenstetter, se vegetabili hoc, in quo decipiendo occupatum me viderat, perutiliter in consanandis aegrorum vulneribus usum fuisse.

3. *CONFERTVA dichotoma.*

CONFERTVA filamentis setaceo-tubulosis, aequabilibus, repetito dichotomis, dichotomiarum axillis compressis.

Conferva filamentis aequalibus dichotomis. *Linn. Sp. pl. p. 1635. N. 8.*
Oeder. Fl. Dan. Tab. 358. Hudson. Fl. Angl. II. p. 593. N. 5.

Conferva dichotoma setis porcinis similis. *Dillen. hist. Musc. Tab. 3. f. 9.*
Haller. hist. III. p. 107. N. 2117.

Cerarium dichotomum filamentis membranaceis tubulosis erectis dichotomis subgeniculatis, ramis longis remotis; articulis longissimis, geniculis tenuissimis interjectis, capsulis subrotundis, lateralibus, sessilibus, coriaceis. *Roth. Catal. I. p. 153. N. 5.*

Tergesti in mari Adriatico, fossisque littoralibus aestui expositis.

Descriptio. Octo, novemque et amplius, pollices longa; saturate viridis, fili sericei crassitudine, erecta, motui tamen aquarum obsequiosa; filamentis constat teneri me membranaceis, setaceo-tubulosis, aequabilibus, per repetitas constanter, et longiusculas, erecto-patulas dichotomias divisis; dichotomiarum axillis latiusculis, placo-compressis, diaphanis. Ex aquis extracta, extimarum dichotomiarum filaments in setas porcinas coēunt conglomerata.

Observatio. Genicula tenuissima longis interjecta articulis se observasse asserit Rothius, per composita utique microscope; tamen non nisi subgeniculata dicit filaments. Simplicibus duntaxat instructus lentibus, vidi nulla. Corpuscula pulvris magnitudine, ad dichotomiarum praeprimis coacervata axillas, vidi equidem; capsulae sint? dicere non valeo.

4. *CONFERTVA amphibia.*

CONFERTVA filamentis capillaceo-tubulosis, aequabilibus, inarticulatis, ramosis, irrigatione depresso, inque pannum spongiosum intertextis, desiccatione aculeato-muricatum.

Conferva amphibia filamentis aequalibus, ramosis exsiccatione coēuntibus in aculeos. *Linn. Sp. pl. p. 1634. N. 5.* Weiss. Crypt. p. 24. Pollich. Palat.

Palat. II. p. 274. N. 1143. *Hudson.* Fl. Engl. II. p. 594. N. 8. *Roth.*

Fl. Germ. III. P. I. p. 490. N. 7. Item Catal. I. p. 168.

Conferva amphibia fibrillosa et spongiosa. *Dillen.* hist. Musc. Tab. 4. f. 17.

Ad fossarum margines limosos passim, tum et ad canarium ligaeorum parietes aquis recurrentibus irrigatos.

Descriptio. Recens planta saturate viret, pallidius constanter irrigata, limoque permixto defoedata. Arbusculas refert ramosas, a filis tenerime sericeis, capillaceo tubulosis, aequabilibus, inarticulatis. Depressae talismodi arbusculae ab affluente continuo aqua, limoque substrato permixtae, adeo se se inutuo illigant, ut earundem congeries in pannum velut abeat crassiusculum, spongiosum, saturate et obscure viridi-nigrescente, superficie summa, e coēuntibus per desiccationem filis, in pyramidatas subulas, rigidas, aculeato-muricatum. Nuspiam spectaculo hoc frutus sum melius, quam olim Gaftuni. Extractum ejusmodi spongiosum caespitulum e calidiusculis thermarum aquis recurrentibus, cum domi asservarein, desiccatus postquam plene fuerat, omnis ejus supera superficies in congeriem pyramidularum erectarum rigidarum abiit, quales Dillenius loco citato sub littera C. exhibuit.

5. *CONFERVA bulloſa.*

CONFERRVA filamentis capillaceis aequabilibus inarticulatis ramosissimis, mutua implicatione in vellus bombycinum abeuntibus, bullasque aëreas includentibus.

Conferva bulloſa filamentis aequalibus ramosis bullas aëreas includens.

Linn. Sp. pl. p. 1634. N. 3. *Weiß.* Crypt. p. 22. *Pollich.* Palat. III.

p. 273. N. 1142. *Scopol.* Fl. Carn. II. P. II. p. 406. N. 1437.

Hudson. Fl. Engl. II. p. 593. N. 6. *Roth.* Fl. Germ. III. p. 489. N. 5.

Conferva palustris bombycina. *Dillen.* hist. Musc. Tab. 3. f. 11.

Conferva filis tenerimis vellere bombycino. *Haller.* hist. III. p. 108.

N. 2120.

Vulgatissima ubivis in aquis stagnantibus.

Descriptio. Primum fundo, aut limosis stagnorum fossarumque lateribus haerens; inde serius avulsa, mutuoque complicata, libere superficie pigrarum innatans aquarum, latissime easdem obducit. Calore tandem, inclusisque aëreis distenta bullis, intumescit fermentans. Constat filis viridibus, tempore flavescentibus plus quam bombycinae teneritudinis laevibus, molliissimis, aequabilibus, inarticulatis, inordinate ramosissimis; rainis ramulisque facillime inutuo se se implicantibus, et ex mutua complicatione in vellus bombycinum, adeo tenax cohaerentibus, ut inclusa aéri, per bullulas se se distendenti, exitum deinde praeccludant omnem.

6. CONFERTA reticulata.

CONFERTA filamentis capillaceis, aequabilibus inarticulatis rigidiusculis, in reticulum, areolas polygonas inanes intercludens, connatis.

Confervia reticulata filamentis reticulatis coadunatis. *Linn.* Sp. pl. p. 1635. N. 11. *Weiss.* crypt. p. 24. *Hudson.* Fl. Engl. II. p. 596. N. 20.

Confervia reticulata. *Dillen.* hist. Musc. Tab. 4. f. 14. *Haller.* hist. III. p. 103. N. 2119. *Plukenet.* Phith. Tab. 24. f. 2.

Hydrodictyon utriculatum. *Roth.* Fl. Germ. III. P. I. p. 531.

In aquis stagnantibus supra Kesslin una cum *Lindernia*, *Isnarda* et *Peplide*.

Alias etiam copiosissime (quod mirabar) in alveo molendinari infra Stein, in aqua recenti velociter decurrente.

Descriptio. Telam refert late diffusam, reticulatam, e filis sericeis viridibus, et e viridi flaventibus, rigidiusculis, elasticis, plus quam bombycinæ teneritudinis, et subtilitatis, aequabilibus, inarticulatis (Rothius membranacea et tubulosa praeterea dicit) invicem anaestomozantibus, continuaque hac anaestomosi intercipientibus meras areolas inanes laxiusculas tetra-penta-aut hexagonas, verbo polygonas. Innatæ alias aquis summa earum in superficie; alias demersæ fundo limoso, aut plantis, muscisque incumbit aquaticis; difficile dictu, qua origine e terra nata? aut ubi princeps ejus terræ haereat caulinus capillaris?

7. CONFERTA subulata.

CONFERTA filamentis simplicissimis tubulosis subulatis pollicaribus semi-strangulato-articulatis.

Tergesti in rejectamentis, aliisque submarinis corporibus.

Descriptio. Constat Confervia haec meris filamentis simplicissimis, caespitose aggregatis, pollicem plus minus longis, dimidiâ vix lineam basi crassis, membranaceis, primum viridibus, aetate, et desiccatione albentibus, subulatis, tubulosis, inanibus, imperviis, aequabilibus, ex modica alternatim constrictione semi-strangulato-subarticulatis.

8. CONFERTA fistulosa.

CONFERTA filamentis tereti-tubulosis, inferne ramosis, ramis simplicibus patentibus, imperviis, apicem versus crassescientibus.

Ulva incrassata, fronde ramosa, ramis simplicibus, teretibus lubricis, apicem versus crassioribus. *Oeder.* Fl. Dan. Tab. 653.

Innascitur corporibus submarinis Adriatici prope Tergestum.

Descriptio.

Descriptio. Color plantae dilute viridis, albescens senio. Filamentum princeps (caulem dicas) diversae longitudinis, ab uno, duobus, ad plures assurgens pollices, teres, tubulosum, seu inane, clavae ad instar, ab imo ad apicem lente crassescens, caetera membranaceum, semidiaphanum, moderate lubricum, impervium. Ab eo, haud procul basi, brachiorum ad instar, alternatim utrinque rami exeunt simplices, aut verius filamenta, et ipsa simplicissima, membranacea, tereti-tubulosa, clavaeformia, verbo, filamento principali similiua; quo inferiora, eo et magis magisque breviora, ut denique, si in eodem omnia piano ad horizontem verticali forent, prout esse solent, dum explicata chartas intra comprimuntur, et desiccantur, frondem flabelliformem non incongrue repraesentarent.

Observatio. Ulvam incrassatam hanc stirpem vocat auctor Florae Danicae; aliam ab hac longe diversam stirpem Hudsonus quoque eodem Ulvae incrassatae nomine compellat; ut confusione praecavere in, fistulosam malui dicere, quam incrassatam Confervam.

9. CONFERVA intestinalis.

CONFERVA filamentis simplicibus, cylindraceo-tubulosis, inarticulatis, serius inaequaliter per omnem longitudinem tuberosae intumentibus.

Ulva intestinalis tubulosa simplex. *Linn.* Sp. pl. p. 1632. N. 1. *Weiss* Crypt. p. 27. *Hudson.* Fl. Engl. II. p. 568. N. 9.

Tremella marina tubulosa intestinorum forma. *Dillen.* hist. Musc. Tab. 9. f. 7.

Ulva tubis cylindricis tuberosis. *Haller.* hist. III. p. 109. N. 2128.

Confervula intestinalis tubulis simplicibus continuis inflatis, anfractuosis et sinuosis. *Roth.* Catal. I. p. 159.

Nil frequentius in littoribus maris Adriatici.

Descriptio. Graminis dicas caespites, saturate primum virides, alterno maris motu hoc illucque fluctuantes: suntque filamenta caespitosissime nata, unam, duas, cum tempore plures longa spithamas, membranacea, cylindraceo-tubulosa, aequabilia, inarticulata, simplicissima, inania, impervia, primum saturate viridia, serius obscuriora, effoeta e flavo albescientia. Amplitudinem tubolorum quod attinet, pro aetatis diversitate diversissima; filii crassitudinem vix excedunt primum, praerimis basi, ut nisi microscopio utaris, fistulosa esse neges; sensim superiora versus crassitudine increscunt ad linearum aliquot, semipollicis, quin et pollicis usque diametrum in cylindrum inanem, non amplius per omne aequabilem longitudinem, sed intestinorum forma inaequaliter sinuosum, inanibusque alternatim intumentem tuberibus.

10. *CONFERTA compressa.*

CONFERTA filamentis tereti-tubulosis, semifrangulato-articulatis, vase parceque ramulosis; articulis oblongo-ovalibus.

Ulva compressa, tubulosa ramosa compressa. *Linn.* Sp. pl. p. 1632. N. 2.

Tremella marina tenuissima et compressa. *Dillen.* hist. Musc. Tab. 9, f. 8.

Ulva tubulosa subramosa compressa viridis, ramis alternis longissimis.

Hudson. Fl. Angl. II. p. 569. N. 10.

Confervia compressa tubulis simplicibus ramosisque compressis geniculatis, geniculis remotissimis tenuibus siccitate contractis. *Roth.* Fl. Gerin. III. P. I. p. 485. Item Catal. I. p. 161.

Tergesti ad Maris littora saxis, lapidibus, conchis fucisque submarinis caespitose innascens.

Descriptio. Filamenta tereti-tubulosa, minus quam in Conf. intestinali longa minusque crassa, semper caespitosa, aut fasciculatim nascentia, membranacea, pollicem aut duos, tresve longa; primum capillaria, serius trientem lineae, aut dimidiata crassula; integrum vix crediderim crassitudine umquam excedentia; simplicia, majori vase parceque ramulorum numero promiscue mixta; laete viridia (ut ut per aetatem desiccationemve semper exalbefcant) diaphana. Farcta, aequabilia, inarticulata primo intuitu credas; re tamen vera capillarium ad instar tubulorum fistulosa, articulataque sunt, diametro cavitatis saepe vix microscopio satis detegenda. Nullis tubuli eorum uspiam transversis interpolantur diaphragmatibus imperviis; per alterna duntaxat intervalla constringi, strangularique tantisper solent; quo fit, ut ex teretibus catenata articulis oblongo-ovalibus constare videantur, nec proprie geniculata sint. Rainuli, in quos ut plurimum dividuntur, non alii, quam vase, laxaque per intervalla, parceque ordinati; semper, quod sciam, simplices, breves, perinde, ac principale filamentum, tubuloso-articulati.

11. *CONFERTA utricularis.*

CONFERTA filamentis flexuoso-tubulosis, semifrangulato-articulatis, vase breviterque ramulosis; articulis rotundato-subovatis.

Confervia utricularis, tubulis subramosis continuis oblongis brevibus superne incrassatis, utriculiformibus. *Roth.* Catal. I. p. 160. Tab. I. f. 1.

Tergesti, Duini, et ad Aquas gradatas, in Mari Adriatico.

Descriptio. Fucis, spongiisque marinis irretita, in sabrotundis glomeribus confertim aggregata adnascitur Confervia hacc, filamentis vix dum pollicibus, plerumque brevioribus, tenerrime membranaceo-tubulosis, semifrangulato-articulatis, flexuosis, vase breviterque ramulosis, ramulis et ipsis alter-

alternatim semifrangulato-articulatis. Articulis nullo diaphragmate impervio ab invicem segregatis, geniculoruunque loco, parumper duntaxat alternatim semifrangulatis, brevibus, rotundato-subovatis, e dilutissimo virore albentibus, diaphanis, extimo fere crassiore, obtuso; singulis per desiccationem detumescientibus, rugose introlabentibus, inaequaliter applanatis. A confervis intestinali et compressa, habitu structuraque longe quam alienissima.

12. CONFERRVA *crinita*.

CONFERRVA filamentis filiformi-tubulosis, strictis, laxissime semifrangulato-articulatis, vage ramulosis, ramulis setaceo-tubulosis, caetera homogeneis.

Conferva crinita tubulis filiformibus, teretibus, longissimis, subgeniculatis, ramosis; ramis e basi tuberculosa sparsis capillaribus. *Roth. Fl. Germ. III. P. I. p. 486. N. 3.* Item *Catal. I. p. 162. Tab. I. f. 3.*

Duini in Mari Adriatico; etiam Tergesti.

Descriptio. Sunt Confervae huic filamenta stipatissime fasciculatum nata, aquosissime e sulphureo flavidæ, spithamam et amplius longa, tactui mollia et laevigata, semidiaphana, vix tertiam lineae partem crassa; setacea, simplicissima, aequabilia, inarticulataque diceres, nisi intra aquam teretia, filiformi-tubulosa, laxissime semifrangulato-articulata, (ex constrictione scilicet horizontali, haud admodum profunde impressa) alternatimque ramulosa, illico fierent ramulis laxe alternantibus, simplicibus, longiusculis, duplo, quam filamentum principale tenerioribus, capillaceo-setaceo tubulosis, et ipsis quoque absque diaphragmate impervio, semifrangulato-articulatis, intra aquam patentissimis, per extractionem ex aqua in filamentum princeps retractis, eidemque arte appressis, et adhaerentibus.

Observatio. Planta mea, ab ea cl. Rothii; ipso per litteras attestante autore, nil, nisi colore, differt. Tubercula illa microscopica, compositis haud instructus microscopiis, equidem haud observavi; sed neque essentialia credo. Confervam Plinii, Lobelii, cum Rothio, inter synonyma non recepi, quod certum sit, stirpem illam rivulorum alpinorum ad Confervam rivularem Linnaei, seu fluviatilem sericeam vulgarem Dillenii Tab. 2. f. 1. pertinere.

13. CONFERRVA *flexuosa*.

CONFERRVA filamentis filiformi-tubulosis, flexuosis, substrangulato-articulatis, vage ramosis; ramis, ramulisque capillaceo tubulosis flexuosis.

Ulva prolifera tubulosa simplex teres adultior compressiuscula. *Order. Fl. Dan. Tab. 763. fig. 1.*

Decepi ex pariete ligneo alvei Molendinarii cuiusdam.

Descriptio.

Descriptio. Caespis filamentorum densissimus procumbentium, et ex parte cum aqua dulci praeterfluente fluitantium; suntque saturatissime viridia, fili communis plus minus crassitudine, tubulosa (quod intra aquam distinctissime dignoscitur) diffusa, flexuosa, alternatim perparum strangulato-articulata, vase ramosa, ramulosaque, ramulis capillaceis, tubulosis, flexuosis, elongatis, diffusis, crispatisque, exiguis hinc inde tuberculis obsitis.

Observatio. Confervae devitandae gratia, non retinui triviale Florae Danicae nomen, cum jam altera apud cl. Rothium existat conferva prolifera, ab hac mea multum diversa. Existimat, cui eamdem communicaveram, Rothius, ineram esse Confervae suae crinitae varietatem crispatam; hujus non sum opinionis; ut de diverso habitationis loco dulcium, marinorumque aquarum dicam nihil, facie structuraque differunt plurimum; dum filamenta confervae crinitae rectissima semper, strictaque sunt; istius contra, non obstante rectissimo aquae dulcis decursu, flexuosa semper crispataque. Sed neque filamenta ramulorum istius, ut in illa altera, in principale filamentum retrahi solent, eidemque adhaerere.

14. CONFERVA tubulosa.

CONFERVA filamentis tereti-tubulosis, semistrangulato-articulatis, lubricis, supradecomposito-ramosis, diffusis, ramis iterato oppositis, articulis oblongo-ovalibus, extimis attenuatis.

Ulva confervoides filiformis articulata, articulis alternatim compressis.

Linn. Sp. pl. p. 1632. N. 3.

Conferva maritima fistulosa. *Dillen.* hist. Musc. Tab. 6. fig. 39.

Conferva tubulosa, filamentis geniculatis ramosissimis, articulis ovalibus, alternatim compressis. *Hudson.* Fl. Angl. II. p. 600. N. 30.

Duini haud procul fonte Timavi, tum et Tergefti, in variis submarinis cor-
poribus, saxis, conchis, fucis etc.

Descriptio. Stirps quatuor, quinqueve pollices, ad usque spithamam quandoque longa, erecta, semper supradecomposito-ramosa, ramis iterum, iterumque oppositis, diffusis, una cum caule principe, tereti-tubulosis, filiformibus, apicem versus magis magisque attenuatis, subtiliter membranaceis, absque geniculis, seu diaphragmatibus imperviis, semistrangulato-articulatis, articulis oblongo-ovalibus, diaphanis, lubricis, primum dilute virentibus, serios alben-tibus, quandoque et diluta rubedine tinctis, chartae, ob lubricitatem, nisi provide desiccetur, arcte conglomeratis.

15. CON-

45. CONFerva scruposa.

CONFerva filamentis teretibus geniculatis spinulosis, vage ramosis, ramis brevibus, vage anastomosantibus; articulis breviter annularibus.

Tergesti in mari Adriatico vage per aequoris undas fluctuantem, nullique jam corpori haerente, piscatus sum.

Descriptio. Filamenta Conservae huic, quam reliquis hujus generis, tantillo crassiora, rigidioraque sunt; pennae scilicet columbinæ crassitudine, aequaliter teretia, nupsiam compressa, aut strangulata, varias in directiones flexa, vage inordinateque, per alterna, laxaque intervalla, decomposito ramosa, alteroatim geniculata articulataque, brevibus undique obsita spinulis innocuis homogeneis, Ramis brevibus, saepe vage anastomosantibus, decussata. Articulis breviter annularibus, inanibus; geniculis inter binos quosque articulos interjectis planis orbicularibus. Color stipis totius niveus; lubricitas nulla, nullus et nitor. Substantia subscruposa, rigidula, fragilis; calcaream crederes, si digitos inter trita friabilis foret; aut in spiritu effervesceret nitri, solvere turque. Intra aquam reposita, emollitur illico, lenta, flexilis, aliqua semper cum rigiditate; non coriacea; minus gelatinosa. Quo melius, quam ad Conservas, referam, nescio. A Corallinis, si quid video, aliena.

46. CONFerva simplex.

CONFerva filamentis acicularibus, geniculatis, erectis, simplicissimis, caespitose aggregatis.

Tergesti in Trunco fucorum maris Adriatici.

Descriptio. Totos fucorum stipites, stipatissime obduxerant conservae istius elegantissimae filaments brevia, quatuor quinqueve lineas longitudine haud excedentia, simplicissima, cum obliquitate erecta, acicularia, quavis acicula teneriora, amoenissime purpurea, alternatim geniculata, articulataque; utrisque brevissime, et aequaliter annularibus; istis contra lucem, quam illa sunt, pauculum dilutioribus et semidiaphanis.

47. CONFerva rivularis.

CONFerva filamentis capillaceo tubulosis, aequabilibus, simplicissimis, longissimis, longissimeque ab invicem geniculatis, fasciculatum fluitantibus.

Conferva rivularis filamentis simplicissimis aequalibus longissimis. *Linn.*
Sp. pl. p. 1633. N. 1. Oeder. Fl. Dan. Tab. 881. Weiss. crypt. p. 20.
Pollich. Palat. III. p. 272. N. 1141. Scopol. Fl. Carn. II. P. II. p. 405.
N. 1435. Hudson. Fl. Engl. II. p. 591. N. 1.

C

Con-

Conferva fluviatilis sericea vulgaris et fluitans. *Dillen.* hist. Musc.
Tab. 2. f. 1.

Conferva filis longissimis, et simplicissimis. *Haller.* hist. III. p. 107. N. 2115.
Conferva Plinii. *Lobel.* observ. p. 654. figuratenus praecise.

Byssus palustris confervoides non ramosa viridis sericum referens, filamentis
longis tenuissimis. *Michel.* N. Pl. Gen. p. 210. N. 3. T. 89. f. 7.
sita inverso!

Conferva rivularis filis simplicibus longissimis capillaribus, rectis, siccitate
evidentius geniculatis, geniculis tenuissimis, articulis alternatim com-
pressis. *Roth.* Fl. Germ. III. P. I. p. 496. N. 14.

In fluviis minus rapidis; in rivulis ex alpibus defluis, in specie in rivulo
Feistriz prope Perau ex alpe lithopolitana decurrente. In canaliculis
aquam deducentibus, olim in eo, qui Klagenfurtum percurrit; nunc
purgato canali eliminata.

Descriptio. Sunt fila tenerrima, sericea, mollia, saturate viridia, capil-
laceo-tubulosa, plus quam ulnaria, simplicissima, aequabilia, fasciculatim se-
perata super lapide demerso, aut et fundo limoso, perque densos fasciculos,
parallele unita, secundum aquarum ductum fluitantia, nullis ad speciem inter-
polata geniculis, re tamen vera alternatim geniculata, articulataque, sed arti-
culis elongatis, geniculis contra pertenuibus orbiculatis longe ab invicem
sejunctis.

Observatio. Novi isthic foeminam, quae cum butyrum bulliens a foco
incaute et praecipitanter retraxisset, illud, ut erat, suum per brachium effu-
dit; pelle illico decadente, intolerabiles in excoriato brachio perfensit dolores;
Empirico pro Medico ufa est, qui me spectante conservae hujus fasces, ex-
pressa prius aqua, ejusdem brachio tamdiu circumligavit, dum illud sanaret
denique.

18. *CONFERTA canalicularis.*

CONFERTA filamentis capillaceo-tubulosis, aequabilibus, geniculatis, basin
versus copiose vix aut parce apicem versus ramosis, ramis implicatis.

Conferva filamentis aequalibus, basin versus ramosioribus. *Linn.* Sp. pl.
p. 1634. N. 4. *Weis's.* crypt. p. 23. *Hudson.* Fl. Engl. II. p. 593. N. 7.

Conferva rivulorum capillacea, densissime congestis ramulis. *Dillen.* hist.
Musc. Tab. 4. f. 15.

Conferva filamentis fuscis tenuibus ramosis intricatis. *Haller.* hist. III.
p. 107. N. 2118.

In parietibus ligneis alveorum, aquam in Molendinas ducentium, fere ubivis.

Descriptio.

Descriptio. Densissimis, velutini ad instar panni, stratis conferva haec obducit limum, limoque proximos ligneorum alveorum parietes, filamentis quam maxime capillaceis, indeterminatae longitudinis, mollissimis, aequabilibus, caespitosissime aggregatis, copiosius basin versus, vix aut non nisi parce apicem versus ramosis, ramis inutuo implicatis, intricatisque, filamento principali consimilibus, unaque cum eo subtilissime, sed vere tubulosis, alternatimque geniculatis, articulatisque, primum saturate viridibus, serius (praeprimis limo adhaerente deturpata) pallide obsoleteque virentibus. Humida, aut certo iterum irrorata, continua, inarticulata, nullisque interpolata credas geniculis; desiccata cum fuerint, contractis alternatimi articulis oblongis, diaphanisque, distinctissime geniculata cernuntur.

19. *CONFERTA capillaris.*

CONFERTA filamentis simplicissimis, capillaribus longissimis, geniculatis; articulis cylindricis, duplo quam genicula longioribus.

Conferva capillaris filis geniculatis simplicibus, articulis alternatim compressis. *Linn.* Sp. pl. p. 1636. N. 14.

Conferva filamentis longis geniculatis simplicibus. *Dillen.* hist. Musc. Tab. 5. f. 25. B.

Conferva geniculata minima nostras. *Plukenet.* Phyt. Tab. 84. f. 9.

Conferva capillaris filis simplicibus teretibus geniculatis, geniculis linearibus, tenuissimis, utrinque fascia fusca obvallatis, articulis oblongis subobscuris. *Roth.* Fl. Germ. III. P. I. p. 503. N. 18. Item Catal. I. p. 175.

Tergesti in Mari Adriatico.

Descriptio. Fila huic simplicissima, plus quam cubitalia, fili sericei, aut capillorum subtilitate, dilute viridia, aequabilia, articulis geniculisque alternatim interstincta, articulis oblongis, cylindraceis, duplo quam genicula longioribus, diaphanis, geniculis saturatius viridibus, opacis. A sede sua avulsa, libere undis innatant promiscue commixta, gyris maeandricis mutuo intertexta.

20. *CONFERTA linum.*

CONFERTA filamentis simplicissimis, tereti filiformibus longissimis, geniculatis; articulis geniculisque breviter annularibus, aequalibus.

Conferva filamentis longis geniculatis simplicibus. *Dillen.* hist. Musc. Tab. 5. f. 25. A.

Conferva capillaris filis geniculatis simplicibus, articulis alternatim compressis. *Hudson.* Fl. Engl. II. p. 598. N. 24. ob citatum Rajum.

Confervā Linum filis geniculatis simplicissimis longissimis, articulis cylindricis. *Oeder.* Fl. Dan. Tab. 771. f. 2.

Confervā marina di filamenti lunghi Lino aquatico. *Griman.* opere postume. I. p. 27. Tab. 33. fig. 72.

Confervā Linum filis simplicibus geniculatis teretibus, rigidis, strepitantibus inflexis, geniculis annularibus filiformibus pellucidis, articulis cylindricis obscuris. *Roth.* Fl. Germ. III. P. I. p. 501. N. 17. Catal. I. p. 174.

Duini in mari Adriatico.

Descriptio. Pro varietate prioris habet Dillenius. Multo priore longior, triplove crassior, filamentis constat plus quam ulnaribus, obscurius virentibus, tereti-filiformibus, longissimis, aequabilibus, simplicissimis, alternatim articulatis, geniculatisque, utrisque breviter annularibus, et longitudine aequalibus, posterioribus obscure viridibus et opacis; prioribus dilutioribus et transparentibus. Et haec quoque a Ma'rice avulsa, libere per aequora gyris flexuoflexaeandricis invicem intricata, amplis fluctuat stratis, dum ad littora denique ejecta albescat.

Observatio. Videtur mihi cl. Rothius genicula cum articulis, et vicissim permutare.

21. *CONFERVA cirrosa.*

CONFERVA filamentis capillaceis aequabilibus brevibus ramosis molibus geniculatis, obsolete olivaceo-virentibus opacis.

Confervā marina perbrevis villosa et cirrosa. *Dillen.* hist. Musc. Tab. 4. f. 21.

Caespitosa per fasciculos fucis intascitur in Adriatico ad Tergestum mari.

Descriptio. Filamenta sunt arbusculas perbreves referentia, tres quatuorve longa lineas, caespitose nata, capillacea, aequabilia, breviter alternatim ramosa, mollia, microscopice alternatim articulata, geniculataque, utrisque exiguis, microscopio solum videndis. Color stirpis obsolete olivaceo-virens, opacus, absque nitore. Articuli contra lucem geniculis paullo dilutiores.

22. *CONFERVA pura.*

CONFERVA filamentis plus quam capillaceis, geniculatis, crystallino-pellucidis, laxe alternatim ramosis, ramis erecto-patulis, subfastigiato-ramosulis.

In Insula Adriatici, vulgo ad Aquas gradatas, infederat rainis *Confervae ciliatae.*

Descriptio.

Descriptio. Tenerima, si qua alia: Tota alba, crystallino-pellacea; filamentis plus quam capillaceis, bombycinæ teneritudinis, aequabilibus, nitidis, geniculatis; principali laxe alternatim ramoso; ramis oblique erecto-patulis, apicem versus alternatim subfastigiato-ramulosis, ramulis subdichotomis apice attenuatis; articulis oblongis inanibus pellucidis, geniculis exiguis, albis, non nisi obscurius transparentibus.

23. CONFerva gracilis.

CONFerva filamentis graciliter filiformibus, inarticulatis, iterato dichotomis, tuberculosis; dichotomiis extimis capillaceis, pilis obsitis.

Tergesti in Mari supra fucos, in parvis fasciculis caespitose.

Descriptio. Credas confervam te Dillenii ramosam filamentis geniculatis brevioribus Tab. 5 fig. 26. videre, adeo Conferva haec nostra Dilleniana primo similis est aspectu; eamdemque omnino dicere, si ut Dilleniana, articulis, geniculisque alternantibus interstincta haec foret nostra, falsas aequoris habitate adsueta undas, cum illa Dillenii dulcibus supra lapillos rivulorum delectatur aquis. Parvis in fasciculis, quam isthic describo, adunata est Conferva, filamentis graciliter filiformibus, duos, tresve pollices longis, fili communis crassitudinem haud excedentibus, aequabilibus, inarticulatis, eti ob sparsa longitudinaliter tubercula, geniculata videri possint; meras per dichotomias (quinque aut sex) ramosis; globulosis extus per omnem superficiem obsitis tuberculis; obscure in aqua olivaceo-virentibus semidiaphanisque, per desiccationem e virore nigrescentibus: dichotomiis singulis oblongis, rectis; extimis capillaceis, pilisque exiguis (tempore forsitan caducis) obsitis.

Observatio. Globulosa illa, exiguaque tubercula, cum non nisi per externam filorum superficiem sparsa sint, nec internam corundem ingrediantur substantiam, in alteros eamdem interficiant articulos, filamenta ipsa geniculata haudquaquam dici possunt, vereque inarticulata sunt.

24. CONFerva sericea.

CONFerva filamentis sericeo-capillaceis, geniculatis, per omnem longitudinem virgatum decomposito-ramosis, ramis contractis, ramulis extimis subfastigiatis.

Conferva trichodes virgata sericea. *Dillen. hist. Musc. Tab. 5. fig. 33.*

Conferva sericea filamentis geniculatis ramosissimis elongatis viridibus, ramulis confertis tenuissimis. *Hudson. Fl. Angl. II. p. 601. N. 37.*
Leyser. Fl. Hal. p. 292.

Conferva sericea filamentis geniculatis ramosis, ramis fasciculatis confertis viridibus. *Oeder. Fl. Dan. Tab. 651. fig. 1. non optime.*

Conferva cristata filamentis geniculatis virgatis, inferne simplicibus, superne dichotomis, summitate ramosissimis, ramulis fastigiatis, cristatis brevibus; articulis oblongis, utrinque contractis. *Roth. Fl. Germ.* III. P. I. p. 512. N. 27. Item *Catal. I.* p. 193.

In rivulis recentibus rapide praeterfluentibus, lapidibus subaquaticis haerens.

Descriptio. Fasciculatum haec nascitur *Conferva* aquose virens; filamentis usque spithaminalibus et ultra, tenerime sericeo-capillaceis, mollibus, flexilibus alternatim geniculatis, articulatisque, per omnem longitudinem alternatim virgatimque iterato ramosis, ramis in filamentum princeps sub acutissimo angulo retractis, ramulis extimis apicem versus subfastigiatis. Articulis oblongis, lineari-cylindricis, diaphanis, triplo, quadruploque, quam genicula opaca longioribus.

Observatio. Nescio cur cl. Rothius triviale Dillenii, Hudsonique nomen sericei, in illud cristati permutarit.

25. *CONFERTA glomerata.*

CONFERTA filamentis sericeo-capillaceis, geniculatis, breviter alternatim decomposito-ramosis, ramis laxe erecto-patulis, ramulis extimis confeunte agglomeratis.

Conferva glomerata filamentis geniculatis, ramulis brevioribus multifidis.

Linn. Sp. pl. p. 1637. N. 19. *Oeder. Fl. Dan.* Tab. 651. fig. 2. non optime. *Weiss. crypt.* p. 25. *Pollich. Palat.* III. p. 275. N. 1145. *Gunner. Fl. Norv.* II. p. 143. N. 1091.

Conferva fontinalis ramosissima glomeratim congesta. *Dillen. hist. Musc.* Tab. 5. f. 31.

Conferva glomerata filamentis geniculatis ramosissimis, ramulis brevissimis multifidis. *Hudson. Fl. Engl.* II. p. 602. N. 38.

Conferva trichodes, sive *Trichomanes aquaticum*. *Dalechamp. hist. Lugd.* p. 1023.

In fontibus rivulisque confragosis aquarum dulcium.

Descriptio. Et haec quoque fasciculatum subaqueum innascitur conferva corporibus, permultum caetera sericeae similis, ab ea nihilominus vel externa illico distinguenda structura, habituque. Magis certe compacte addensata constrictaque crescere amat illa, cum contra haec, et si communiter brevior, breviusque ramulosa, latius tamen utrinque suis se diffundat ramulis, e diluto virore in flavedinem languens. Filamentis constat pollices aliquot longis, sericeo-capillaceis, mollibus quidem, minus tamen fere, quam prior, flexilibus, alternatim geniculatis, articulatisque, laxius, quam sericea virgatis; ramis

mis scilicet alternatim obsitis brevioribus, breviisque ramulosis, utrinque erecto-patulis, nec in filamentum principale retractis, ramulis extimis in filamentula brevia subcorymbose agglomerata divisus. Articuli in hac, contra lucem aspecti, inanes, albidi, diaphani sunt, vix duplo geniculis obscure viridibus et opacis longiores.

Observatio. Cl. Roth tam in Fl. Germ. III. P. I. p. 513., quam per litteras ad me datas varietatem prioris (suae cristatae) junioris aetatis existimat; malim tamen distinguere, quam confundere. Dillenius certe, et cum eo Hudsonus distinxerunt. Oederus plantam exhibet ramis inferioribus qua demum cunque ex causa spoliatam.

26. CONFERTA tenuis.

CONFERTA filamentis sericeo-capillaceis, geniculatis, vase, nec virgatim ramosis, ramis inferne vix, aut parce, summitates versus subfasciculato-ramulosis.

Conferta fluvialis sericea tenuis. *Dillen.* hist. Musc. Tab. 6. f. 34.

In rivulis dulcium aquarum supra lapides.

Descriptio. Colore, glabritie, geniculorumque et articulorum constitutione plurimum similis *Confervae sericeae*, adeo, ut cl. Roth, cui eamdem communicaveram, rescriperit, pumilam *Confervae suae cristatae* varietatem esse. Differt tamen caespitosissime nata, non parvitate solum, quae meis in exemplaribus pollicem, aut semialterum non excedat, sed constitutione praeprimis ramarum, qui vase, nec virgatim principe e filamento ennascentur, erecti, inferne vix, aut non nisi parce, superiora versus contra alternatim subfasciculato-ramulosuli sunt. Filamentis caeterum constat dilute virentibus, sericeo-capillaceis, geniculatis, geniculis annularibus obscurius paulo virentibus opacis, triplo quam articuli contra lucem albidi, et diaphani, brevioribus.

27. CONFERTA rupestris.

CONFERTA filamentis capillaceis, geniculatis, ab imo ad apicem alternatim supradecomposito-ramosis, ramis retractis, summis subcorymbos.

Conferta rupestris, filamentis geniculatis ramosissimis viridibus. *Linn.* Sp. pl. p. 1637. N. 20. *Gunner.* Fl. Norv. II. p. 107. N. 853. *Vahl.* in Fl. Dan. Tab. 948. *Hudson.* Fl. Angl. II. p. 601. N. 36.

Conferta marina trichodes ramosior. *Dillen.* hist. Musc. Tab. 5. f. 29.

Conferta marina trichodes seu Muscus marinus virens tenuifolius. *Pluken.* Tab. 182. f. 6.

Con-

Conferva rupestris filamentis geniculatis ramosissimis fasciculatis tenuibus, geniculis annularibus tenuissimis subpellucidis, articulis oblongis, utrinque parum contractis, siccitate alternatim compressis, terminalibus incastratis obtusissimis. Roth. Fl. Germ. III. P. I. p. 516, N. 29.

In Saxis submarinis Adriatici Tergesti, etiam in Fuco Acinaria breviori inveni.

Descriptio. Saturate et obscure viridis, ipsa quoque in glomeratum accumulatis crescit fasciculis, vix pollicem in Fucis longa, ad duos tresve in rupibus elongata, tenera, filamentis est capillaribus, microscopice alternatim articulatis, geniculatisque, ab imo ad apicem alternatimi supradecomposito-ramosis, ramis in filamentum principale acuto sub angulo retractis, iterum iterumque ramulosis; inferioribus laxius ordinatis; summis confertius addensatis, apicem fere filamenti principis attingentibus, ut subcorymbose aggregatos dicere possis. Articuli microscopio contra lucem inspecti, inane sunt, e diluto virore transparentes, nitentes, oblongi, duplo geniculis annularibus obscure viridibus, et opacis, longiores, chartae desiccata non adhaerescit omni lubricitate destituta.

Observatio. Nec Plukenetii, minus Gunneri figura 3. Tabulae tertiae placet. Non recipit Dillenii synonymum cl. Roth; recuperunt interim hactenus, qui rupestris recensuerunt, omnes, ne ipso quidem Vahlio excepto. Magis illud Ceramio suo aspero convenire existimat, quod capsulis tuberculosis inspersum est; at Dillenius nullorum sua in *Conferva* tuberculorum meminit! Quod apices extimorum filamentorum Dillenius acuminatos, nec obtusos, et crassescentes exhibuerit, id ad naturam plane *Confervae* rupestris mihi fecisse videtur; neque alios in figura elegantissima Vahlii conspicio, quam in subulam exeuntes! Certe ne in ramulis quidem illis peculiaribus, quos ad exhibenda genicula articulosque, aucta in magnitudine sculpendos fecit, filamentorum apices crassiores, quam reliquam eorundem longitudinem, video; aequabilia imo fila haec per omnem sunt extensionem suam.

28. *CONFERTA setiformis.*

CONFERTA filamentis capillaceis simplicissimis aequabilibus geniculatis, sinibus flexuosis inordinate sese diffundentibus.

Conferva palustris sericea crassior, et varie extensa. Dillen. hist. Musc. Tab. 2. f. 2.

Alga longioribus et crassioribus setis velut reticulatim dispositis, nondum descripta. Rupp. Fl. Jenens. p. 352.

Byssus palustris confervoides non ramosa viridis, filamentis crassioribus, setas aprinas aemulantibus. Michel. N. pl. Gen. p. 210. Tab. 89. fig. 6. contranaturaliter repraesentata.

Con-

Conferva filamentis simplicissimis duriusculis. *Haller.* hist. III. p. 107.
N. 2116.

Conferva setaeformis filis geniculatis simplicibus teretibus, late expansis,
geniculis annularibus tenuissimis; articulis brevibus subobscuris reticu-
lato - fenestratis. *Roth.* Fl. Germ. III. P. I. p. 498. N. 16. Item
Catal. I. p. 171. Tab. 2. f. 1. et f. 2.

Conferva nitida filamentis longis simplicibus articulatis. *Oeder.* Fl. Dan.
Tab. 819.

In fontibus scaturiginibusque, ubi glabra, tum in palustribus, fossisque, ubi
putres stagnant aquae, ibique lubrica et viscidula.

Descriptio. Perinde ac *Rivularis*, *Conferva* haec nascitur fasciculatim accu-
mulata, filamentis longis, tamen quam in *Rivulari* brevioribus, capillaceo-
setaceis, atque vere setaeformibus, simplicissimis, aequabilibus (nec nisi per
microscopium), alternatim geniculatis, articulatisque, saturate primum viridi-
bus, glabris nitentibus, serius (praeprimis in palustribus) obscurioribus visci-
ditate nescio qua lubrica oblitis, mollibus quidem flexilibusque in aqua, atta-
men non omni destitutis rigiditate, ut etiam fragilia sint. Sed qua praeprimis
proprietate a *Rivulari* (quacum a plerisque tamquam varietas confusa est) se se
discernit, specificus ille character est, quod filimenta haec ejus, numquam, ut
in *Rivulari*, recta, ad se invicem compacta, et parallela, secundo fluant amne,
verum flexuosis sese sinibus quaquaversum diffundant, adeo, ut sua ab origine,
avulsa, late per quietas se extendant undas, non tam verum in reticulum ordi-
nata, quam potius, ut sua in figura Dillenius expressit, variis, inordinatisque,
semper tamen arcuatis, mutuo intricata implexaque curvaturis. Genicula fila-
mentorum quod attinet, inermi ea vix discernas oculo, armato semper, perte-
nuia sunt, obscure viridia, opaca, linea aut. sesquialtera ab invicem remota;
hinc et articuli numquam tam elongati, ut in *Rivulari*, lineam duntaxat, aut
semialteram longi, aequabiles, aquose per microscopium virentes et semidiapha-
ni, quos intra interdum, non semper, granula, an seminalia? videas in quin-
cuncem verius ordinata, quam fenestratum formantia reticulum.

29. *CONFERTA deusta.*

CONFERTA filamentis plus quam capillaceis tenerriminis laevibus geniculatis,
supradecomposito-ramosis; articulis longis, aequabilibus.

Tergesti in Mari Adriatico.

Descriptio. Caespitosa, tenerrima, aquam intra fusca, seu brunnei, aut
atrorubentis coloris, per desiccationem nigra. Constat filamentis tri- aut semi-
quadri-pollicaribus, plus quam capillaceae teneritudinis, laevibus, aequabilibus,
nuspia incrassatis, geniculatis, supradecomposito-ramosis, erecto-patentibus;

D

Arti-

Articulis respective longis, aequabilibus, non nisi microscopio, aut contra lucem aspectis, per aliquam transparentiam detegendis; geniculorum septis exiguis, praetenuibus, opacis. Conferva, si ~~quæ~~ alia, aspectu elegan-
tissima.

30. *CONFERTA fruticulosa.*

CONFERTA filamentis capillaceis, geniculatis, supradecomposito - ramosis,
ramis alternis paniculatis, fastigiatis; articulis geniculisque brevibus.

Elegantem plantulam in arenoso Adriatici littore ad Aquas Gradatas In-
sulae Gradensis inveni a refluxu relictam.

Descriptio. Fruticulum pollicarem, aut sesquipollicarem, saturatissime ru-
brum refert *Conferva* haec, illi, quam Dillenius in Tab. 7. fig. 41. exhibet,
ex aße simillima; adeo, ut nullus dubitassem, eamdem omnino esse, nisi qui-
dem praestantissimus auctor de nodosis sua*e Confervae* loqueretur articulis, quos
Hudsonus in purpurascente sua longos cylindricosque afferit, quorum neutrum
meis in exemplaribus reperire est. Est illa a basi ad usque apicem alternatim,
conferte tamen, ramosissima, ramis ipsius supradecomposito iterum ramosis et
paniculatis, eamdem fere omnibus attingentibus altitudinem, ut jure fastigia-
tos dicas, extimis brevissime multifidis; constantque omnes filamentis capilla-
ceis, tantillum viscidulis, geniculatis; articulis geniculisque fere aequalibus,
annularibus, brevissimis, profunde et saturate rubris, concoloribus; illis dun-
taxat contra lucem per microscopium tantillo dilutioribus, et transparentibus,
cum posteriora fere opaca sunt. Exigua hinc inde per externam filamentorum
sparsa videoas superficiem granula ejusdem plane coloris. Perit nihilominus de-
cor omnis ille per aetatem, frequentiorem elutionem, et desiccationem char-
tas inter, ex compressione.

31. *CONFERTA diaphana.*

CONFERTA filamentis capillaribus, geniculatis, meras per dichotomias
elongatas ramosissimis; extimis breviter conniventi - forcipatis, genicu-
lis glabris.

Conferva filamentis geniculatis ramosissimis, ramis dichotomis, apice for-
cipatis, septis ruberrimis, articulis diaphanis. *Vahl.* in *Fl. Dan.*
Tab. 951.

Conferva diaphana filamentis geniculatis, ramosis, dichotomis, tenuissimis,
ramulis apice forcipatis, geniculis annularibus, obscuris, purpureis,
glabris, articulis oblongis diaphanis. *Roth.* *Fl. Germ.* III. P. I.
p. 525. N. 39.

Con-

Conferva corallinoides filis ramosis, compressis, pellucidis articulatis, articulis fascia rufa opaca distinctis. *Scopol. Fl. Carn. II. P. II.* p. 407. N. 1438.

Frequentissima in Mari Adriatico, Flumine Tergesti, Duini etc.

Descriptio. Ad spithamalem haec interdum, et ultra distenditur longitudinem, rupibus, aliisque submarinis adnata corporibus; Fucis persaepe majoribus ita illigata intricataque, ut absque dilaceratione, integra eliberari haud possit. Filamentis gaudet filii communis teneritudine, parumper gelatinosis, flaccidis, intra aquam quam maxime flexilibus, et obsequiosis, cinnabarini ut plurimum coloris, saturatoris alias, alias dilutioris, dum eluta exalbescat denique, solis ruborem retinientibus geniculis. Semper filaments haec per meras easque elongatas dichotomias in ramos se se distendunt plurimos, dichotomiis extimis brevibus, forcipularum instar ad se mutuo conniventibus, curvatisque; articulis constant inanibus, cylindraceis, duplo triplove, quam genicula longioribus, primum dilutius rubris, tandem albis, semper diaphanis; geniculis contra crassioscule annularibus, saturate rubris, glabris, opacis.

Observatio. Dubitaveram, nec hodieque absque omni dubitatione sum, an non hanc eamdem Hudsonus sub nomine *Confervae setaceae* (quae adeo *Conferva Dillenii* foret marina gelatinosa corallinae instar geniculata tenuior. Tab. 6. f. 37.) intellexerit? credibile enimvero vix est plantam adeo ubivis in maritimis communem, tantis ac Dillenius, et Hudsonus, sunt, viris ignotam, aut praetervisam manere potuisse. Sed quod nec hic, nec ille forcipularum illarum terminalium meminerit, dubitationem hanc omnem aliis disfutiendam, et definiendam relinquo. Varietates, quas pro totidem primo intuitu habeas speciebus, complures posideo. Harum altera, quam herbaceam dicas, vel recens a mari educta, colore est aquose virente in dilutam hinc inde rubedinem languente; communi multo tenerior, dichotomiarum brachiis brevioribus, multoque inordinatus quaquaversum dispersis. Colore altera est griseo-violaceo, seu verius pallide roseo, tam sicca, quam aquis mersa; haecque communi semper brevior, multoque eadem copiosius ramosa, et minus dispersa. Evidem qui in reliqua Botanice nullius plerumque considerationis est color, in cryptogamicis, ut jam Hallerus monuerat, flocci certo habendus non est.

32. *CONFERTA ciliata.*

CONFERTA filamentis capillaribus, geniculatis, breves per dichotomias ramosissimis, extimis breviter conniventि forcipulatis; geniculis verticillati ciliatis.

Conferva ciliata filamentis geniculatis dichotomis, apicibus conniventibus, articulis apice ciliatis. *Hudson. Fl. Angl. II.* p. 599. N. 28.

Conferva ciliata filamentis geniculatis dichotomis, apice forcipatis, articulis verticillatim ciliatis. *Lightfoot.* in *Hudsoni Appendix.* p. 663.

Conferva pilosa filamentis geniculatis ramosis dichotomis tenuibus ramulis apice forcipatis, geniculis annularibus obscuris pilosis, articulis cylindricis pellucidis glabris. *Roth.* in *Römeri Archiv. St. III.* p. 49.

Copiosissime ad arenosa maris littora in insula Gradensi, vulgo ad Aquas gratas ejicitur.

Descriptio. Caespites Confervae istius densissimi, unum duosve pollices alti, fastigiati, saturatissime et obscure rubri (nisi serius multum eluti flavescant, tandemque sole excocci albescant) saxis, lapillis, fucis, aliisque submarinis corporibus innascuntur, quibuscum maris aëstu in littus deferuntur. Constant filamentis capillaribus, per meras iteratas, nec elongatas dichotomias, subfastigiatoremosis, geniculatis; brachiolis extimarum dichotomiarum brevibus, inaequalibus, forcipularum instar mutuo ad se invicem arcuatim conniventibus. Genicula eorundem semper obscurius rubra et opaca; crassiusculæ annularia sunt, ciliisque subspinulofis concoloribus subverticillatim obsita, in inferioribus duplo articulis breviora, versus superiora iisdem aequalia; Articuli contra dilutius rubri, et ex rubro magis magisque albescentes, diaphani, glaberrimis cylindracei, longiores in partibus inferioribus, in superioribus breviores.

Observatio. Tam Lightfootus, quam Hudsonus articulos ciliis inquiunt obsoitos! re tamen vera non nisi genicula ciliis instructa vidi. Pilosam præ ciliata mavult dicere Rothius; rigidulas tamen existantias, et si capillares, quæ numquam per extractionem ex aqua decumbant corpori appressae, minus propriæ pilos dixerim. Hujus varietatem possideo in eodem prope Duinum lectam mari; tenerior priore est, ad quatuor, quinque elongata pollices, tota aquose virens, per desiccationem glaucescens, aut e virore albescens, geniculis pallidissime aquose subrubentibus, tamen ciliis obsoitis: articulis, quam in praecedente longioribus. Vereor a priore specificè distinguere, non nisi aetate, forsan ultima, diversam.

33. CONFERVA *fastigiata*.

CONFERVA filamentis plus quam capillaceis, mollissimis geniculatis ramosissimis, ramis repetito dichotomis, fastigiatis; articulis, quam genicula, duplo longioribus.

Spongiis, fucis, aliisque maris Adriatici corporibus innascens Duini etc.

Descriptio. Glomum subsphaeroidicum gossypinum mollissimum, levissimumque te præ oculis habere credas: sunt vero filamenta tenerima, plus quam bombycinæ capillacea, vel desiccata tactui mollissima et obsequiosissima, albo hyalina (interdum aquosissima roseæ rubedinis tinctura suffusa, nec minus propter-

propterea hyalina) pollice rarius longiora, geniculata, per meras, brevesque, et multiplicatas dichotomias ramosissima, in unum omnia fastigium elevata, pet confertissimos velut fasces, uno e centro assurgentia, cumulateque aggregata, ut pomum velut aegagropilae referre videantur. Articulis illa ianibus, alternatimque geniculis interstincta sunt non inanibus; illis duplo, quam haec, longioribus, et cylindricis; utrisque incerti oculo concoloribus, albis, hyalinis, glabris, posterioribus tamen, dum contra lucem, aut per microscopium inspicuntur, non nihil obscurioribus, minus diaphanis, verbo penumbrae colore.

34. CONFERTA prolifera.

CONFERTA filamentis tereti-filiformibus, geniculatis, supradecomposito-ramosis; ramis alternis, fastigiatis; geniculis praetenuibus, articulos oblongo-ovales interpolantibus.

Conferta prolifera filamentis geniculatis, tubulosis, membranaceis confertis, proliferis, ramis fascieulatis. Roth. Catal. I. p. 182. Tab. 3. fig. 2.
Item tenuior B. fig. 3.

In maris Adriatici Conchis, lapidibus etc. submarinis haerens Duini; ad Aquas gradatas etc.

Descriptio. Similius Confervae huic tam quoad articulorum geniculorumque constitutionem, quam eorundem colorem novi nihil, quam Salicorniam herbaceam. Filamentis constat usque quadripollicularibus, caespitosissime aggregatis, subtilioris fili emporetici crassitudine, glabris, geniculatis, omni viscositate, lubricitateque destitutis, supradecomposito-ramosis; ramis alternis, et ipsis copiose ramulosis, fastigiatis; viretque plantula omnis obscuro, saturatoque graminis virore unicolor, per desiccationem e virore nigrescens. Articuli filamentorum potius oblongo-ovales sunt, quam cylindracei, inanes, glabri, nitentes, contra lucem dilute virides, et semidiaphani interpolanturque geniculis obscuris, et opacis adeo tenuibus, ut articulos eo loco strangulatos praecise credas, sibique mutuo superimpositos, tamquam catenae ejusdam articulos, plane ut in Salicornia herbacea, aut in Tubularia fistulosa Linnaei. Ramificatio caeterum ejus laxa est, erecto-patens, vaga, nec ordinate dichotoma, demptis extiinis duntaxat, brevissimisque ramulis bifidis, sive recte furcatis.

Observatio. Pro catenata Linnaei Conferva, id est Conferva Dillenii ramosa geniculis longioribus cateniformibus Tab. 5. f. 27. hanc, fateor, habui confervam. Nec hodieque, cur ab ea diversam dicam, scio. Misit interim cl. Roth confervae suae proliferae exemplar, respectu meae, pygmaeum, ei tamen, quoad structuram, et articulorum constitutionem coloremque simillimum, quod nisi vidisse, numquam sive ex ejus descriptione, sive figura, nomineque triviali convinci posuisse, de eadem nos planta loqui. Similitudinis certe meam

meam inter, et eam, quae aegagropila communiter audit, intercedit nihil; sed neque structura, cum *Conferva* (*Linnæo Ulva*) compressa magis, quam cum *Salicornia* convenit; Proliferae ea duntaxat ex causa retinui nomen, ut ne novationis insimuler, confusionem pariturae, etsi in planta mea ex apicis centro ramos tantummodo enasci viderim numquam. Eodem imo, quo reliquæ congeneres, crescit modo, filamento principali per alternas vices magis magisque se ramificante.

35. *CONFERTA aegagropila.*

CONFERTA filamentis capillaceis geniculatis ramosissimis, in hemisphaerium convexum, vixdum semipollicare, uno e centro stipatissime ordinatis.

Confera aegagropila filamentis geniculatis ramosissimis, e centro confertissimis, globum constituentibus. *Linn.* Sp. pl. p. 1637. N. 21, *Hudsön.* Fl. Angl. II. p. 604. N. 48. *Gunner.* Fl. Norv. II. p. 142. N. 1087.

Conferva aegagropila filamentis geniculatis ramosissimis, e centro confertissimis, globulum constituentibus, geniculis annularibus, obscuris, articulis cylindricis. *Roth.* Fl. Germ. III. P. I. p. 517. N. 50. Item *Catal.* I. p. 181. Tab. 2. f. 5.

Klagenfurti copiosa sub stillicidio rotæ molendinariae supra lapides intra aquam im Stadtgraben an der Bleyweismühle.

Descriptio. Tophos dicas saturatissime virides hemisphaericō convexos byssinos lapidibus subaquaticis innatos; constant filis capillaceis, mollibus, semipollicaribus, decomposito-ramosis, viridibus, geniculatis, stipatissime aggregatis, uno e centro in hemisphaerium convexum ordinatis; Articuli tantillo dilutiores, semidiaphani, geniculis obscurioribus subaequales, utriusque annulares, breves.

F U C U S.

I. *Fucus acinaria.*

Fucus caule radicato, ex tereti compresso, spinulofo, ramosissimo, foliis sessilibus linearī lanceolatis integrīs; fructificationibus? globosovesciculosīs, inanībus, pedunculatis. *Wulsen.* in Coll. Jacq. IV. p. 342. N. 362.

Fucus acinarius caule tereti ramofo, foliis linearībus integerrimis, fructificationibus globosīs, pedunculatis. *Linn.* Sp. pl. p. 1628. N. 14. *Gmelin.* hist. Fuc. p. 99. *Esper.* hist. Fuc. p. 130. N. 57. Tab. 65. et 66. *Lenticula marina serapionis, Ulva marina quorundam.* *Lobet.* obs. p. 653.

Acinaria

Acinaria Imperati. *Giovanni.* op. post. I. p. 18. Tab. 16. 17. 18. 19.
Donati hist. Adr. p. 33. Tab. 5. f. 1.

Frequens in Adriatico Tergesti, Flumine etc.

Descriptio. Caulis ex rufo magis magisque fuscescens, dum niger desiccatione fiat, quandoque plus quam bispitamalis; nisi fluctibus maris sua a matrice avellatur, non certe vagus per maria errat, sed fixus, aliorum de more Fucorum, tensili bascos corio, jam super quaevis alia testacea radicatus haeret, ex tereti compressus, lentae; et coriaceae substantiae, pennae anserinae crassitudine, spinulis, sive brevibus, subulatisque denticulis homogeneis plerunque undique obsitus, et velut muricatus, ramosissimus. Rami alterni, cauli persimiles, alias sat breves, elongati magis alias, laxius nunc inter se mutuo ordinati, conferte imagis alias addensati. Folia per caulem, ramosque sparsa, sessilia, brevissime interdum subpetiolata, linearis lanceolata, integerrima, rarius laxe denticulata, caulis colore, substantiae coriaceae, rachi longitudinali medium folium percurrente, supra subtusque parumper elevata, venis ramificationsque lateralibus praeterea nullis; quorum loco sparsa alterne videoas ex utraque ejusdem rachis parte tubercula interdum solitaria; secundum omnem foliorum longitudinem. An haec ejusdem fructificationes? aut alterius flores sexus? Obsiti praeterea sunt caulis ramique vesiculis globosis, rufo-fuscescentibus, glabris, inanibus, breviter pedunculatis (rarius sessilibus) undique sparsis, copiosiore nunc numero, paucioribus alias; pro fructificationibus has Linnaeus, non Gimelinus habuit.

2. *Fucus natans.*

Fucus caule terete filiformi ramosissimo, foliis anguste linearis lanceolatis, acute serratis; fructificationibus? globosis, breviter pedunculatis, mucronulatisque.

Fucus natans caule terete ramosissimo, foliis lanceolatis serratis, fructificationibus globosis pedunculatis subaristatis. *Linn.* Sp. pl. p. 1628. N. 13. *Esper. hist. Fuc.* p. 49. Tab. 23. *Allion. Fl. Pedem.* II. p. 330. N. 2611. *Gouan. Fl. Monsp.* p. 458. N. 3. *Hudson. Fl. Engl.* II. p. 572. N. 1. *Hoff. Synops.* p. 632. N. 1.

Lenticula marina serratis foliis. *Lobel. Obs.* p. 653. *Dalech. hist. Lugd.* p. 1397. *Fucus Sargasso.* *Gimelin. hist. Fuc.* p. 92.

Rarus in Adriatico hospes, nec nisi forte fortuna ex Mediterraneo Galliam meridionalem, comitatumque Niceensem alluente, fluctibus eo delatus.

Descriptio. Substantia illi, ut congeneribus coriaceis, lenta, nec in lignum durescens; aquam intra obsequiosus, per desiccationem rigescit, fragilis, flecti im-

impatiens; dumosum refert fruticem, caule teretiusculo filiformi, pennae columbinae crassitudine, plus quam supradecomposito-ramosissimo, foliolis undique, et copiose obsito, coriaceis, anguste linear-i-lanceolatis, compresso-ancipitibus, rachi media longitudinaliter percursis, margine utrinque acute, laxe, breviterque ferratis, sessilibus, pollicem plus minus longis. Fructificationes per caulem ramosque frequentes, globosae, inflatae, inanes, glabrae, brevi haerentes pedunculo, apice mucrone brevi (nisi decidat denique) aristatae. Color recentis indubie obscure olivaceo-viridis, aetate, perque desiccationem fusco nigrescit; vetulus, et frequentius elutus, aquose spadiceus. Natante in una omnes passim voce compellant. Non existimaverim, quod nulli umquam fixus corpori, in marium nascatur superficie arhizos; verius crediderim non nisi profundissimos marium inhabitare abyssos, unde denique sua a matrice avulsus in superficiem deferatur maris, vase deinceps per spatiose ejusdem fluctuans aequora.

Observatio. Non recepi synonyma inter, Barrelieri fucum foliculaceum ferratis foliis. Icon. 1:22. quod (licet forsan idem) cum vero Linnaei Fuco natante similitudinis habeat nihil. Sed neque Ginnanii fucum, quem Fuco Acinara di foglie lungba, e nella sommita de' rami florido pag. 19. Tab. 17. N. 34. vocat; eo, quod varietatem duntaxat credam Fuci Acinarii Linnaei, foliis solito latioribus, margine erosis potius, quam proprie ferratis.

3. *Fucus uvarius.*

Fucus caule coriaceo, terete, brevi, subramulofo, vesiculis sparsis, sessilibus subovatis, inanibus.

Fucus uvarius caule filiformi ramoso, foliis confertis ovatis fornicatis.

Linn. Syst. Nat. Tom. 2, edit. 13. Vindob. p. 714. Eiper. hist. Fuc. p. 153. N. 68. Tab. 78.

Fucus botryoides caule vase subramoso; vesiculis sparsis sessilibus subovatis inflatis inanibus. Wulfen in Coll. Jacqu. III. p. 146. N. 289. Tab. 13. f. 1.

Caespitose nascentem in spongia, tum caudice Fucorum concatenati, et selaginoidis Tergesti inventi.

Descriptio. Elegans, si quis alias; rubro simillimus botro. Cauliculi plus minus pollicares, stipatissime in caespitem aggregati, coriae, lenti, teretes, atro-rubentes, nudi, aphylli, erecti, partim simplices, partim vase, alterne breviter ramulosi, ramulis cauli homogeneis. Folia nulla; horum loco sparsae per caulem ramulosque vesiculae membranaceae, obovatae, aut et subovatae, sessiles, inflatae, tumentes, inanes, aut, si vis, vacuae, aeris plenae, extus laeves, nitentes, saturate purpureo-rubrae; extra aquam serius per desicca-

siccationem in scuta fornicata introlabentes, nec per reimersionem pristinae porro restituendae figurae vesicularum inflato-tumentium, et inanum. Ita siquidem infera vesicularum membranula versus superiorem introlabitur, ejusdemque concavitati apprimitur, ut, licet aquae rursum immegas, excluso jam aere, haud amplius sese restituat, aut ab eadem avellatur: desiccatum idcirco si quis fucum hunc intueatur, nullas in eo conspiciet vesiculos; subtilia duntaxat in eo se videre credat foliola cochleariformia, aquose flavescentia, diaphana, sessilia, subovata, concavo-convexa, clypei-seu scuti-formia, superne convexa, subtus fornicato-concava, margine integerrima.

4. *Fucus pavonius.*

Fucus fronde coriacea, plana, reniformi-flabelliformi, subprolifera, longitudinaliter striata, transversimque concentrica sulcata. *Wulfen.* in *cibl.* *Jacqu.* III. p. 163. N. 301.

Ulva Pavonia plana reniformis sessilis decussatim striata. *Linn.* *sys. Nat.* edit. 13. *Vind.* Tom. II. p. 719. *Allion.* *Fl. Ped.* II. p. 333. N. 2634.

Fucus Pavonius fronde sessili reniformi decussatim striata. *Linn.* *Sp. pl.* p. 1630. N. 28. *Gerard.* *Fl. Gallopr.* p. 26. N. 7. *Gmel.* *hist. fuc.* p. 169.

Epatica similis caudae Pavonis. *Ginnani.* op. post. I. p. 26. Tab. 28. f. 63. *Fucus maritimus Gallopavonis pennas referens.* *Ellis.* *hist. corall.* p. 95. Tab. 33. f. C.

Corallina Pavonia. *Pallas.* *Zooph.* p. 419. N. 1.

Flumine, Tergesti etc. in spongiis, fucorum majorum caudice, corporibus submarinis, ut Madrepora ramea etc. copiofissime in arenoso maris littore ad Aquas Gradatas maris aetatu eo delatam repereram.

• *Descriptio.* Ulvis hodie adnumeratur passim; mihi, qui cum Hallero species malim exacte describere, quam Genera constituere, curae non est, de lana, ut dicimus, caprina altercari; feris negotium hoc lubens relinquo posteris, qui, postea, quam plura in dies pluraque detecta fuerint Naturae corpora, Cimmeriis adhucdum involuta tenebris, felicius fixa constituent Genera. Folium Fuco pavonio est frondiforme, coriaceum, nec tenere duntaxat membranaceum, planum, figuratum; scilicet ex reniformi ambitu, basin versus attenuatum, ac in petiolum velut teretiusculum manubriiformem decurrens; flabelliforme omnino; ex ipso quandoque ambitu, succrescente talismodi fronde, multo tamen minore, proliferum (quale exemplar ipse possideo) communiter tamen simplex, nec alio proliferum sensu, quam improprie, quod aut a peripheria basin versus in plures sibi similes dehiscat frondes, aut certe spurio suo petiolo adnatas ejusmodi habeat alias, ut frondem flabelliformem ex pluribus compositam dicere possis. Colore est primum obscure viridi, tum ex virore magis, magisque

E

rubro,

rubro, demum fusco, sex brunnecente, subtilissimae illud striae longitudinaliter percurrunt, basin versus convergentes; sed et rugis quoque, sive sulcis concentricis exaratum est transverse, ut non immerito decussatim striatum Linnaeus dixerit, superficies ejus utraque nivea plerumque superinducitur crusta calcarea, ad eum, quo Corallina solet Opuntia, modum. Vidi tamen non raro, inferam saltem subtilissimo primum spongiae paniceae Pallasii instratam vellere, ac desuper solummodo calce incrustatam. At nihil aliena haec crusta ad propriam, veramque stirpis istius substantiam; tamque parum, quam Millepora coriacea, aut Cellepora sive sponges, sive pumicosa ad fucorum, quos non infreenter superinducunt, substantiam; ut non parum miratus fuerim, dum apud Gmelinum loco citato legi: stirps substantiae calcareae.

5. *Fucus squaminarius.*

Fucus frondibus coriaceis, reniformibus, sessilibus, aggregatis, subimbriatis; supra nudis, concentrica rugoso-sulcatis: subitus tomentosus, concentrica costatis, substantia interna longitudinaliter stria.

Fucus squamarius. Gmel. hist. Fuc. p. 171. Tab. 20. fig. 4.

Tergesti in Adriatico super trunko coriaceo lignescente Fuci selaginoidis.

Descriptio. Paulo aliter ac Gmelinus, Fucum hunc (Ulvam, qui velit, dicat) constitutum inveni. Agaricorum sive Elvelarum parasitarum more corporibus submarinis, subimbricatum innascitur, copiose aggregatus, dimidiatus, reniformis, sublobatus, parte postica, absque petiolo, sessilis, coriaceo-foliaeus, supra nudus, saturate sanguineus, inaequalis, sulcis transversis rugosis, semicircularibus, concentricis exaratus, quibus in infra, leniter tomentosula pagina costae protuberantes, itidem transversae semicirculares et concentricae respondent: substantia corii interna striis longitudinalibus a peripheria in centrum convergentibus exarata. Satis a Fuco pavonio crediderim diversum, et crescendi modo, et defectu petioli, sive manubrii, corio praeterea longe crassiore, numquam aliena superinducto crusta.

6. *Fucus vesiculosus.*

Fucus fronde repetito-dichotoma, marginibus integra; caule medium folium transcurrente; vesiculis terminalibus, ovalibus, farctis, verrucosis.

Fucus vesiculosus fronde dichotoma integra, caule medium folium transcurrente, vesiculis verrucosis terminalibus. Linn. Sp. pl. p. 1626. N. 2. Scopol. Fl. Carn. II. P. II. p. 403. N. 142⁶. Esper. hist. Fuc. p. 33. Tab. 12. Item p. 35. Tab. 13. Item p. 160. Tab. 83. et Tab. 84. porro

porro sub nomine Fuci inflati p. 30. Tab. 10. Et sub nomine Fuci
divaricati p. 31. Tab. 11. atque sub nomine Fuci spiralis. p. 36. Tab. 14.
denuo sub nomine Fuci spiralis. p. 143. Tab. 72. Roth. Fl. Germ. III.
P. I. p. 442. N. 3. Oeder. Fl. Dan. Tab. 28⁶. Vahl. in Fl. Dan. Tab.
1127. sub nomine Fuci inflati.

Quercus marina prima. *Clusi* hist. p. 20. Item *seunda* p. 21. *Lobel.*
obs. p. 652. *Gmel.* hist. *Fuc.* p. 6. *Gmel.* op. post. I. p. 21. Tab. 20.
N. 39. forsitan et N. 40.

Virsoides. *Donati.* hist. *Adr.* p. 31. Tab. 4.

Non aliud majore in copia reperitur Fucus hocce, in omni Adriatico ad Ter-
gestum, Flumen, Duinum etc. mari; nunquam tamen cum inflatis
illis, inanibus, soloque repletis aere, orbiculatis vesicis, quibuscum
tam in Oceano, quam septentrionali ad Angliam, Sueciam etc. Mari
piscari solet, secundum omnem frondium longitudinem ad utrumque
laterum marginem ordinatis.

Descriptio. Exactam plantae Adriaticae descriptionem jam alias in quarto
Coll. Jacqu. Tomo p. 343. dedi. Lubet eamdem repetere isthie: Radice loco,
plano orbiculari coriaceo corporibus submarinis adnascitur frons foliaceo-coria-
cea, lenta, repetitas per dichotomias ramosa, ramis dichotomiarum omnibus
in eodem plano verticali existentibus, linearibus, planis, duas, tresve, et am-
plius lineas lati, per laterum margines integerrimis, supra subtusque saturate,
et obscure viridibus, per desiccationem nigris, semper laevis, et nisi desiccen-
tur, nitentibus; extimus dichotomiarum lacinulis rotundatis, integris, aut
emarginatis. Frondem, quanta est, omnem, ima a basi, per omnia dichoto-
miarum brachia, caulis, sive rachis verius, percurrit longitudinem media,
coriaceo-cartilaginea, folio concolor, tereti-compressa, supra subtusque tan-
tisper elevata. Ejus altitudo pro aetatis diversitate, ab uno, duobusve pollici-
bus, ad semialteram variat spithamam. Juvenes quandiu sunt frondes, nec
tuberculis, nec vesicis conspicuntur obsoletae; adolevere contra postquam, cer-
nas earum aliquas, meritis longitudinaliter ex utraque rachis parte, alternatim
obsoletas tuberculis hemisphaerico-convexis, sessilibus, parvis, folio concoloribus,
poro in apice introlabente umbilicatis, umbilico villulis exiguis albidis fascicu-
latim efflorescente; nullae in his, extimarum lobos dichotomiarum terminant
gelatinoso-pulposae vesicae. Videas iterum alias, in quibus ultimi dichotomia-
rum lobi, ovali-oblonga sub apice intumescunt vesica, farcta interne pulpa ge-
latinosa; externe vero jam nuda et laevi, jam copiosis undique muricata tuber-
culis nodulosis; in his per reliquum frondium folium, tubercula villulis albidis
efflorescentia, occurunt nulla. Nonnullas denique invenias frondes, reliquis
et altiores, et ramosiores (certe et seniores) vesicis simul gelatinoso pulposis,

tuberculatisque sub extimorum loborum apice terminatas, et obsitas praeterea per oinnem foliorum longitudinem tuberculis umbilicato - villosis; hae ut plurimum (utpote seniores, longioreque aestus maris quassatae vi) caule, infinisque ejusdem dichotomiis sunt nudis, id est, non amplius corio foliaceo alatis; plerumque etiam longitudinaliter in flexuosa spiram velut semiintortae; ob quam profecto rationem minime novam exinde me facere debere, sub Fuci spiralis nomine, speciem, judicavi.

Observatio. Quos in quatuor Linnaeus divisit species Fucos, vesiculosum, inflatum, spiralem, et divaricatum; in totidem hodierni varietates unius ejusdemque speciei, sub Fuci vesiculosi nomine, abire volunt. Interim qui in oceano Atlantico, et in maribus septentrionalibus eum inflatis iis, solo aere furtis lateralibus vesicis semper invenitur Fucus, numquam in omni, qua late Adriaticum, et Mediterraneum patent, mari, conspectus adhucdum fuit. An non igitur praestaret in duas omnes illos dividere species? quarum una sub Vesiculosi nomine comprehendenderet praeter spiralem Linnaei, Quercum quoque marinam meridionalium marium; altera contra sub inflati nomine omnes eos, qui in maribus septentrionalibus cum magnis illis, inflatis, inanibusque inventiuntur orbicularibus vesicis: divaricatum, inflatum, et vesiculosum Linnaei?

7. *Fucus distichus.*

Fucus fronde coriacea, linearis, plana, repetito - dichotoma, integra, nervo cauliformi folium transcurrente; extremitatibus in vesicas mucifluas tuberculatas abenntibus.

Fucus distichus. Linn. Mant. II. p. 509. Oeder. Fl. Dan. Tab. 351.

Fucus linearis alatus dichotomus integerrimus acutus, fructificationibus tuberculatis terminalibus. Hudson. Fl. Angl. II. p. 573. N. 17.

Fucus filiformis. Gmel. hist. Fuc. p. 72. Tab. 1. A. fig. 1.

Solitarius, aut caespitosus in variis Adriatici maris corporibus Tergesti.

Descriptio. Ex placentula orbiculari coriacęa conchis, lapillisque etc. adglutinata frons enascitur, unum, duosve, aut tres longa pollices, lineam aut semialteram lata, coriacea, olivaceo - virens, transparens, linearis, repetito dichotoma, nervo crassi sculo, concolore, obscurore tamen, caulem mentiente (quem Oederi citata Tabula haud expressit) medium longitudinem omnes per dichotomias percurrente. Extremitates ejus, seu diehotomiae extimae, per maturitatem in vesicas mucifluas intumescunt, tuberculis extos poro hiantibus ob sitae. Vidi, possideoque exemplar, in quo tubercula ejusmodi per reliquam quoque frondis longitudinem sparsa ocurrerent. Desiccatione nigrescit; contra lucem nihilominus aspectus, olivaceo - flavescebat obscure transparens.

8. *Fucus*

8. *Fucus canaliculatus.*

Fucus fronde membranaceo-subcoriacea, linearis, avenia, longitudinaliter concavo-convexa, iterato dichotoma, extremitatibus obtuse bifidis, tuberculosa vesiculosus.

Fucus excisus dihotomus linearis, axillis divaricatis. *Linn.* Sp. pl. p. 1627. N. 10. *Gunner.* Fl. Norv. I. p. 56. N. 314.

Fucus canaliculatus fronde plana dichotoma integerrima canaliculata linearis, vesiculis tuberculatis bipartitis obtusis. *Linn.* syst. nat. edit. *Gmel.* II. P. II. p. 1381. N. 13. *Oeder.* Fl. Dan. Tab. 214. *Gmel.* hist. Fuc. p. 73. Tab. 1. A. fig. 2. *Eesper.* hist. Fuc. p. 144. N. 63. Tab. 73. *Hudson.* Fl. Angl. II. p. 583. N. 34. *Roth.* Fl. Germ. III. P. I. p. 451. N. 12.

Quercia marina di foglie anguste, e tonde. *Gunner.* Op. post. I. p. 21. Tab. 20. f. 40.

Tergestini in Adriatico conchis, fucis, lapillis accrescens.

Descriptio. Sub Excisi dudum nomine proposuerat eum Linnaeus; nuperimi cum Hudsono canaliculatum vocari maluerunt. Habeo caespitose enatum, frequenter nihilominus variis in Fucis majoribus solitarius reperitur. Placentula orbiculari plana, modica, numquam non nititur tenere subcoriaceo-membranacea ejusdem frons, olivaceo-in aqua virens transparens, angusta, linearis, ter quaterque dichotoma, lineam plus minus lata, duos, tresve et amplius longa pollices, secundum omnem stirpis, dichotomiarumque longitudinem (canalis ad instar) concavo-convexa, nullo eamdem (ut in Fucis vesiculofo, et disticho) longitudinaliter percurrente firmiore caule, sive nervo, erecta, et persaepe flexuosa. Dichotomiae ejus extimae, sive terminales breves, obtusae, matura in stirpe in mucilas abeunt vesicas oblongo-ovales, extus tuberculis muriculatae poro hiantibus. Obsolete flavido-virentem eidein aetas conciliat colorem; desiccatione dilute subnigricat.

9. *Fucus ceranoides.*

Fucus fronde plana, subcoriaceo-membranacea, repetito dichotoma; avenia, apicibus dichotomiarum integerrimis, oblongo-obovatis.

Fucus ceranoides fronde dichotoma plana integra, apicibus bifidis, vesiculosus. *Linn.* Sp. pl. p. 1625. N. 3. *Gmel.* hist. Fuc. p. 115. Tab. 7. f. 1. 2. 3. *Wulfen.* in Coll. Jacq. III. p. 160. N. 299. *Roth.* Fl. Germ. III. P. I. p. 450. N. 6. *Hudson.* Fl. Angl. II. p. 582. N. 33. demptis potatis varietatibus.

Copiosum, adhuc tamen juvenem, in Adriatico ad Tergestum hunc reperi fucum.

Descriptio. Caespitose, ut Vesiculosus, is aiat crescere, ab eo diversissimus, multoque tenerior, folio minus crasse coriaceo; immo sat tenui, membranaceo, nisi aetate crassescat magis? cum cartilagineam eidem plerique dent substantiam, quae mihi talis haud videbatur in ea, qua eundem reperi, aetate. Nullo frondosum illius folium percurritur, ut in Vesiculofo, caule, aut nervo; avenium omnino, mox a basi, iteratis per dichotomias, plus minusve ordinatas, in frondem utrinque distenditur linearem, planam, multipliciter ramosam, nescio, quibus cornubus? similem. Brachia dichotomiarum inferiorum (ramos, si velis, dicas frondis totius) perinde, ac princeps stirpis stipes, lineares, ac plani; extumarum contra lobi, sive auriculae, obtusae, rotundatae, integerimae, oblongo-obovatae. Eas maturitatis tempore, tumidulas convalescere in vesicas, mucifluo farctas visco, tuberculisque extus exasperatas umbilicatis, haud dubito; vidi tamen, utpote in planta juvene, nondum; sed neque Gmelinus in tribus, quas proposuit, varietatibus exhibuit. Coloris stirpes meae erant saturatus, aut minus saturate, amoene tamen semper rubri, diaphanaeque. Possideo tamen eodem e mari varietatem viridem, in qua praeterea in partibus frondis inferioribus, sparsa hinc inde, nescio quae? puncta observavi obscuriora, nigro-viridia. An haec globuli illi minimi nigri rotundi Gmelini? et quis eorum usus? finis? Iconem hic, nisi magnopere fallor, Oederi in Tab. 826. tamquam Fuci Ceranoidis varietatem viridem, citare debebam. Eam quidem praestantissimus caetera auctor pro Fuco crispato Linnaei proponit, at vercor, ne in eo deceptus sit, quod frondium spiralem, aut verius cochleatam intorsionem, pro earumdem marginali crispididine acceperit. Jam Gmelinus recte observavit, intorsionem hanc a natura Fuci ceranoidis alienam haud esse; addereque ex propriis ipse possum observationibus, eam, et admodum frequenter, tam in vesiculoso, quam canaliculato observari Fuco.

10. *Fucus lacer.*

Fucus fronde plana, subcoriaceo-membranacea, inordinate dichotoma; avenia, apicibus dichotomiarum vase lacero-laciati.

Fucus lacerus fronde dichotoma plana, margine lacero. Linn. Sp. pl. p. 1627. N. 4.

Et hunc quoque brevi hebdomadarum aliquot spatio, quas Tergesti egi, Fucis innatum majoribus inveni, sat parvum, juvenemque fucum.

Descriptio. Proxiimus, maximeque Ceranoidi affinis is est, non tamen, ut cum Gmelino Hudsonus existimat, ejusdem varietas. E brevi gracilique teretisculo et subcoriaceo stipitulo in folium sive frondem membranaceam, subtilem, transparentem, rubram, aveniam is abit inordinate dichotomam; brachiis dichotomiarum linearibus, apicem versus latescentibus, haud quaquam integris,

integris, imo vage lobatis, unaque cum marginibus, lacero-laciatiis. Tuberula, aut vesicas mucifluas nondum, (si tamen habeat?) vidi, aut forsitan nondum tulit aetas?

11. *Fucus crispatus*.

Fucus fronde decumbente, coriaceo-membranacea, vage ramosa, una cum ramis, linearis, canaliculata, margine lobata, et sinuato crispata. *Wulfen.* in Coll. Jacqu. III. p. 162. N. 300. Tab. 16. fig. 2.

Fucus crispatus frondibus membranaceis, sublinearibus ramosissimis, crispis, coloratis, tenerimus sanguineus. *Linn.* syst. nat. II. p. 718. N. 50. *Gunner.* Fl. Norv. II. p. 32. N. 437.

Descriptio. Visu pulcherrimum Fucum nunc Tergesti commorans, decerpsti ex ingente, multas libras appendente, suaeque adhuc dum matrici adhaerente Madrepora ramea, e Ragusano apportata mari, pluriuna inter conchilia, Zoophytaque, eidem adnata; nec dubitare poteram stirpe omnino esse, a Linnaeo hoc sub nomine indicatam, characteribus adeo ex ase respondentibus. Tenerimum, amoenissimeque roseo-purpurascens fuci folium substantiae est coriaceo-membranaceae. Haeret submarinis, ut hac in gente moris est, corporibus, basi in discum homogeneous planum et orbicularem distenta, firmiter conglutinatum; totum inde in frondem adolescit latiuscula sublineare, subcanaliculata, diaphanam, aveniam, sive nullo percursam caule, nervove, duas, tresve aut quatuor latam lineas, varie utrinque, et multiplicato-ramosam; ramis et ipsis oblongis, obtusis sublineari-subcanaliculatis, eadem, qua princeps frons, ratione frondiformibus. Supina, dum a Madrepora avulsa, decumbebat porrecta frons omnis, haud tamen dubito, pelago mersam erigere se posse succolatam undis. Surrecta interim, aut prostrata ornamentum semper longe pulcherrimum a lateralibus non nisi accipit marginibus, qui altius tantisper elevati, per omnem matris, ramorumque collateralium longitudinem, lactucae adinstar, sinuato-lobati, crispata sunt.

12. *Fucus volubilis*.

Fucus frondibus caespitosis, subramosis, coriaceis, linearibus, canaliculatis, margine rotundato-dentatis, in cochleam Archimedean longitudinaliter convolutis. *Wulfen.* in Coll. Jacqu. III. p. 149. N. 391. Tab. 13. fig. 2.

Fucus volubilis fronde spirali, margine dilatato, repando-dentato. *Linn.* Sp. pl. p. 1627. N. 5. *Esper.* hist. Fuc. p. 141. N. 62. Tab. 71. *Gmel.* hist. Fuc. p. 180.

Alga spiralis maritima. *Boccone.* Plant. rar. sicil. p. 70. Tab. 38. f. 2.

Fucus

Fucus spiralis ferratus. *Barrel.* hist. p. 118. N. 1309. Tab. 1303.

Epatica spiralis minor. *Ginnani.* op. post. I. p. 26. Tab. 27.

Alga crispa scabiosa rubra et pallida. *Joh. Bauh.* hist. III. p. 795.

Submarinis Mediterranei Adriaticique spongiis, conchis, lapidibusque accrescere solet, a piscatoribus, retibus pisces inter irretitus, eductus, iterumque, ut quisquiliae nullius pretii rejectus.

Descriptio. Unica a basi, tamquam radice, eaque coriacea, placentaeformi, submarinis adglutinata corporibus, caespes frondium plurimarum integer enascitur; earum aliae simplices, parce, et non nisi vage, ramosae aliae; tamen quotquot sunt, dum planta viget, in Archimedeam omnes longitudinaliter intortae cochleam, alternis identidem mari fluctuant undis. Eas si jam, natura renitente, dum tamen madent, evolvamus, crassiusculae coriaceas, laeves, atro-rubentes, et latiusculae lineares, canaliculatasque inveniemus, nullo (ut in *Fuco vesiculoso*) medianam longitudinem percurrente nervo caulinorum, apice obtuse rotundatas, marginibus contra lateralibus, sinuose excisas, denticulatasque, lobulis, denticulatisque introrsum conniventibus. Ex figuris, quas vidi, autorum, Bocconi (quam rudis caeterum) placet maxime, ut quae naturam stirpis exprimit optime; nihil Barrelierii futura inferior, nisi spirorum margines tam acute serratos incidi fecisset. At ea Ginnanii, et quam Gmelinus habuisse videtur, quamque Joh. Bauhinus proposuit; ea, inquam, non nisi dudum a Matrice avulsa, longiusculae jactata mari, fluctibus quassata alternis, omnique pene spoliata elasticitate, et marginibus vitiata frons esse videtur, ex qua nemo, aut certe difficillime volubilem Linnæi Fucum agnoscat.

13. *Fucus marginalis.*

Fucus caule coriaceo-subcartilaginoscente, filiformi, tereti-compressi-

usculo, vagis dichotomiis ramosissimo, margine supra laterali utroque

tuberculis umbilicatis obsito; dichotomiis extimis elongato-setaceis.

Wulff. in Coll. Jacq. III. p. 153. N. 294. *Espec.* hist. Fuc. p. 156.

N. 69. Tab. 79.

Testae dorsali cancerorum brachyurorum majorum innatum Tergesti inveni.

Descriptio. Cauliculus brevis, infirmus, fili crassitudine, placentula nixus coriacea, illico vagis sub dichotomiis in brachia, se tantisper crassiora, et ipsa ex tereti compressa, coriaceo-subcartilaginosentia, ramosissima, quaquaversum diffusus, tanto impar ponderi, nisi aquis elevetur fluctuans, prostratus decumbit. Brachia, sive rami, quo a stipide principali elongantur magis, eo et ordinate magis ulteriores per dichotomias subdividuntur; laciniis dichotomiarum tenerioribus semper, dum extimae, et ipsae longiusculae, capillarem velut in

in setam abeant. Compressas ut plurimum dichotomiarum observavi axillas; at margo lateralis superior stirpis totius, tuberculis hemisphaerico-convexus umbilicatis obsitus est contiguus, per omnem caulis ramorum, ramulorumque utrinque longitudinem. Color, dum aquae mergitur, dilute virens, tuberculorum saturatior, nigrescit per desiccationem. Cave, cum Fuco confundas confervoide, qui teres, naturae est corneo-cartilagineae, verrucis globulosis rariter, et vage sparsis obsitus.

14. *Fucus siliquosus.*

Fucus caule erecto, ramoso, una cum ramis compresso, et alternatim breviter dentato, fructificationibus lanceolato-subulatis, siliquaeformibus, transverse fasciatis.

Fucus siliquosus caule terete ramosissimo, pedunculis alternis, vesiculis oblongis acuminatis. Linn. Sp. pl. p. 1629. N. 17. Esper. hist. Fuc. p. 27. Tab. 8. Oeder. Fl. Dan. Tab. 106. Gmel. hist. Fuc. p. 81. Tab. 2. B. fig. 1. Hudson. Fl. Angl. II. p. 574. N. 6. Gunner. Fl. Norv. I. p. 38. N. 243. Necker. Del. Gallob. II. p. 527. N. 6. Gouan. Fl. Monsp. p. 458. N. 4. Gorter. Fl. Belg. p. 339. N. 943. Allion. Fl. Ped. II. p. 329. N. 2607. Host. synopf. p. 632. N. 5.

Fucus marinus quartus. Dodon. Pempt. p. 480.

Rupibus haeret submarinis Mediterranei, et Adriatici.

Descriptio. Arborem refert coriaceam, placenta homogena orbiculari rupibus aliisque fixus objectis. Caule est coriaceo, ex tereti-compresso, erecto, alternatim ramoso, una cum ramis margine utroque alternatim breviter dentato; denticulis compressis, aculeorum more, sursum versus curvule acuminatus. Fructificationibus per caulem, ramosque, undique vage sparsis, copiose obsitus, folia mentientibus; suntque oblongae, ovali-lanceolatae, teretiusculo-compressae, siliquaeformes, brevi pedunculo insistentes, apice in acumen subulatum abeentes; intus muciluae, alternisque transversalibus interceptae diaphragmatibus, extus transverse tuberculato-fasciatae; fasciis illis tuberculosis, respondentibus diaphragmatibus internis. Color recentis fuci, ut in Vesiculoso, obscure olivaceo-viridis, per aetatem et desiccationem niger.

15. *Fucus verticillatus.*

Fucus caule terete filiformi cartilagineo, supradecomposito ramoso, ramis subdichotomis, diffusis; setulis homogeneis multifidis verticillatim obtectis.

In Mari Adriatico intra Flumen, Porto Rè, et Carlobago frequens.

F

Descriptio.

Descriptio. Caulis fili crassitudine, cartilagineus, latus, flexilis, teres, trium quatuorve pollicum, laxe ab uno alternatim ramosissimus, una cum ramis dichotomice decompositis, et quaquaversum diffusis, obscure atro-purpureus, setulisque homogeneis, et concoloribus, apicem versus multifidis, per verticulos approximatos subimbricatum obtectus; ut una cum ramis hirsutum, et ex hirsutie aequabiliter tumide teretiusculum dicas. Infusa caulis, ramorumque inferiorum pars, setulis cum tempore spoliata, duplo superioribus gracilior est. Tubercula fructificationum in eo nondum conspexi. Apices ramulorum subcapitatos credas, nec tamen re ipsa sunt; videntur duntaxat ejusmodi, ob setulas verticilli supremi in apicem conniventes, et convergentes.

Observatio. Synonyma nulla inveni. Proximus forsan verticillatae Schmiedelii *Confervae*? (Vide ejusdem per *Helvetiam et Galliam iter.* p. 79. Tab. 2.) eundemque dixisse, si setulae illae, verticulos formantes, simplices, prout in Schmiedelii, nec, ut in meo, multifidae forent. A *Confervis* interim *Fucum* hunc meum coriaceo-cartilaginea ejus substantia satis removere videtur.

16. *Fucus cartilagineus.*

Fucus caule frondiformi, ex tereti compresso, alterne ramoso, ramis lan-
ceolato-frondosis, alterne tripinnatis, laciniis linearibus, extimis
apice subcrassescensibus. *Wulfen.* in *Coll. Jacq.* III. p. 147. N. 290.

Fucus cartilagineus caule teretiusculo compresso, frondibus supradecompo-
situm, pinnatis, laciniis linearibus coloratis. *Linn.* Sp. pl. p. 1630.
N. 24. *Ejper.* hist. Fuc. p. 14. N. 1. Tab. 1. *Hudson.* Fl. Engl. II.

p. 586. N. 45. *Gerard.* Fl. Gallopr. p. 26. N. 6. *Allion.* Fl. Ped. II.
p. 332. N. 2630. *Scopol.* Fl. Carn. II. P. II. p. 404. N. 1429. *Hofst.*

Synops. 633. N. 16. *Gunner.* Fl. Norv. II. p. 108. N. 864. Tab. 3. f. 5.

Junge huic ejusdem *Fucum* vindicatum p. 123. N. 975.

Fucus versicolor. *Gmel.* hist. Fuc. p. 158. Tab. 17. fig. 2.

Muscus marinus. *Cluf.* hist. p. CCL.

Coralloides lenta foeniculacea. *Joh. Bauh.* hist. III. p. 797. ob citatum
fratris synonymum.

Ad rupes maris Ragusani.

Descriptio. De more gentis, radicis loco, coriaceo-cartilaginea rupibus
conglutinatur placenta suborbiculari, quae in caulem abit supradecomposito-
ramosum, frondiformem, haud admodum crassum, nec et ligneoscentem, imo
una cum ramis, ramulisque, et horum pinnulis, coriaceo-duntaxat cartilagi-
neum, ex tereti compressum, latusque, et vel dum siccus est, flexilem ad-
huc. Rami ejusdem primarii laxe alternatim inter se situ, pinnarum instar,
eisdem haerent connati, eodem omnes in plano verticali, patentissimi; et ipsi
quoque

quoque (si infinos supradecomposito-pariter ramosos excipit) lanceolato-frondosi, alternatim tripinnati; laciniis pinnarum, pinnularu inque foeniculaceo-linearibus, tereti-compressis, extimis brevissimis, apicem versus subcrassescen-tibus, si haec ejusdem sit fructificatio? me latet; dubito tamen. Vesiculos sane pulposa farctas gelatina, seminiferasque nondum vidi; sed neque umbili-cali pertusa poro tubercula. Vedit interim Esperus. Caeterum quantus quan-tus est, tam huicens, quam desiccatus, transparens totus, semperque non uno duntaxat, sed diversis plane speciosissimisque (atrorubente, dilute viridi, aquose flavente, purpurascente, albedo, hyacinthino etc.) varius coloribus.

Observatio. Sculpi non fecit, quas Jacquinio hujus, plurimumque aliorum Fucorum pictas misi figuræ!

17. *Fucus sericeus.*

Fucus caule tereti-compresso cartilagineo, inferne parce, superiora ver-sus multiplicato - ramoso; ramulis simpliciter pinnatis, pinnulis subulatis.

Fucus sericeus caule planiusculo ramoso, ramis superioribus corymbosis, setis tenuissimis creberrimis, per paria oppositis. Gmel. hist. Fuc. p. 149. Tab. 15. f. 3. Esper. hist. Fuc. p. 158. N. 71. Tab. 81.

Fucus pectinatus frondibus compressis supradecompositis, ramulis ultimis simpliciter pinnatis, pinnulis integris linearibus acutis, hinc lanceola-tis. Gunner. Fl. Norv. II. p. 122. N. 973. Tab. 2. f. 8. Esper. hist. Fuc. p. 97. N. 43. Tab. 47.

Lapillis, conchis, aliisque rejectamentis submarinis innascitur in Adriatico.

Descriptio. Caulis (aut una e placentula plures) aciculae crassitudine, a duobus ad tres, quatuorve assurgit pollices, teres, et ex terete compressus, glaber, (ut omnes ejus partes) cartilagineus, flexilis, amoenissime, nunquam non e roseo-ruber, transparens, inferne nudiusculus, nec nisi parce alterna-tim frondoso-ramosus; superiora versus copiose supradecomposito-ramosus, ramis quaquaversum diffusis; eorumdemque ramulis, lanceolatarum instar frondium utrinque per oppositionem pectinatis, id est, simpliciter pinnatis, pin-nulis horizontalibus, subulatis, per maturitatem sub apicis acumine tantisper crassescientibus, stirps omnis tenerrima, molliter cartilaginea, desiccatione ri-gidula, flexilis tamen, et obsequiosa, semper eleganter rubra, unicolor, transparens, amoenissima visu.

Observatio. Corneum Hudsoni Fucum isthuc citassem, nisi cum Flavicante Raji et Buddiae eumdem diceret, dubitaretque ipse an sericeus sit Gmelini.

18. *Fucus hypnoides.*

Fucus caule tereti-compresso, cartilagineo, parce, vaseque ramuloſo, una cum ramulis pectinatim pinnato, pinnulis subulatis. Wulfen. in Coll. Jacqu. I. p. 352. N. 135.

Zoophyta mea Ragusani maris cum conscriberem, vidi et hunc Milleporae Coriaceae Linnaei innatum Fucum situ per eamdem decumbente, nec eo tenerius quidquam.

Descriptio. Anxius haesi diu, num tenerrimam, visuque amoenissimam Fuci speciem cum sericeo Gmelini, seu pectinato Gunneri confunderem? aut pro nova, novo sub nomine proponerem? Praevaluit denique opinio haec posterior; non, quod Genus alioquin multiplicitate specierum numerosissimum, novis multiplicare vellem inutiliter; sed quod pluribus tamen a Sericeo notis distare hunc, aut certe abludere viderem. Posterorum tranquillus praestolabor judicium; numquam adinodus circa trivialia, ut critica tri nonnulli, anxius nomina; semperque memor verissimi effati praeclarissimi Donati: La nature, tout invariable qu'elle est, semble souvent se jouer, et se faire un plaisir de nous tromper. Frondes hypnoideum a sericeo distinguunt Fucum plerumque simplicissimae, decumbentes, vixdum pollicares, anguste lanceolatae, simpliciter pinnatae, iis Polypodii Thelypteris, dempta parvitate, similes; caules alias, duos, tresve pollices longi, declinati, latere utroque pinnularum ad instar, molliter spinosuli, rariterque, et vase (ut in Hypnis quae surculis vagis dicimus) ramulosi, nec umquam supradecomposito-ramosi; haerentque Corallio absque radice, sola baseos agglutinati placentula orbiculari, plana, coriacea. Tam vero caulinuli, quam frondium, ramulorumque scapi, five axes, vix dimidiam crassi lineam, e tereti compressi sunt, et cartilaginei, aquam intra, molles, et flexiles; desiccati rigiduli, et fragiles; spinulis homogeneis subulata-compressis, lineam longis, oppositis, ad utrumque latus normalibus, simpliciter pinnati. Ramuli, quos non nisi parce, et vase hinc inde sparsos dixi, communiter simplicissimi (nec ut in sericeo decompositi, aut supradecompositi) plumulam, five frondem referunt lanceolatam pectiniformem, ut fere antennae solent Phalaenae Pavoniae maris. Vesiculos foeminei plenas muci, et turnescentes, quae sive frustra; sed neque mascula uspiam villulis efflorescentia detexi tubercula. Stirps caeteroquin tenerissima, sericea, diaphana, amoenissime et ipsa rosea, nisi aetate exalbescat demum.

19. *Fucus plumula.*

Fucus frondibus pulvinatim aggregatis, cartilagineis, subsimplicibus, lanceolatis, planis, distichis; plumaeformibus, pinnulis simplicibus, tereti-filiformibus.

Ad Aquas reperi gradatas in trunco majorum Fucorum.

Descriptio.

Descriptio. Pulvinatos format caespites frondium: sunt illae cartagineae, capillaceae teneritudinis, desiccatae rigidulae, niveae, diaphanae, pollicem, aut sesquialterum longae, ut plurimum simplices, non nunquam uno alterove, et ipso frondeformi ramulo laterali innovatae; Plumulam singulae oblongam, lanceolatam, planam, disticham, laxe utrinque pectinatam referentes; Pinnulis simplicibus, tereti-filiformibus, axi ad rectum oppositis angulum, apicem versus magis, magisque sensim decrescentibus. Axis communis frondium (caulem dicas) teres, subulatus, vix aciculae crassitudine, duplo lateralibus crassior pianulis, caeterum concolor, et ipse diaphanus.

Observatio. Proximus Fucis sericeo et hypnoidi; differt colore, parvitate, forma, habitu, et crescendi modo. Fucum fertularioidem Gmelini dixisse, nisi constanter simplicior foret, imo ut plurimum simplicissimus; fronde in plumaeformem, qualis in Gmeliniana figura (Tab. 15. f. 4.), infusa lateralis frons simplex est, referens; aut si tamen fronde laterali una, alterave, vase ab invicem innovetur semotis, et princeps, et laterales frondes, distichae, pectinatimque pinnatae sunt, cum tamen in Gmeliniano Fuco fertularioide, axis communis frondium lateralium nequit quam ipse pectinatum sit pinnatus.

20. *Fucus confervoides.*

Fucus caule cartagineo, terete, filiformi, vase per dichotomias ramosissimo, ramis diffusis inaequalibus, setaceis, verrucis sphaeroidicis, et ipsis cartagineis subfusilibus rariter sparsis. Wulfen. in Coll. Jacq. III. p. 151. N. 292. Tab. 14. f. 1.

Fucus confervoides subdichotomus teres filiformis ramosissimus, ramis inaequalibus setaceis. Linnaeus. Sp. pl. p. 1629. N. 22. Esper. hist. Fuc. p. 136. N. 59. Tab. 68. Gunner. Fl. Norv. II. p. 92. N. 754. Hudson. Fl. Engl. II. p. 591. N. 62.

Ceramianthemum ramosissimum humile transparens rubrum. Donati. hist. Adr. mar. p. 27. Tab. 2. f. 1. Non recte confusum cum Lichene Rocella.

Fucus verrucosus. Gmel. hist. Fuc. p. 136. Tab. 14. fig. 1.

In variis Adriatici submarinis corporibus.

Descriptio. Caulis brevis, spinulis plus minus crassitudine, teres, laevis ut tota planta, cartagineus, flexilis, jam saturate, jam dilute magis ruber, et diaphanus, haud procul a basi in brachia sibi similia, vagas per dichotomias ramosissima, quoquaversum diffunditur. Ramuli brachiorum, et ipsi subdichotomi; quo a communi caulinculo recedunt magis, eo quoque teneriores, setacei evadunt denique, tamen adhucdum semper cartaginei. Vesiculos in eo vidi nullas, sed neque tubercula, umbilicali notata poro; horum tamen loco, rariter

hinc inde sparsas verrucas subglobosas, farctas, cartilagineas, nunc omnino sessiles, nunc et brevissime quoque pedicellatas, reliquae stirpi concolores, saturate rubras. Mihi tam crassus, ac eundem Gmelinus, multoque minus, ut Donati, incidi fecerunt, occurrit numquam; teneriores utique Conservae esse solent, a quarum non nisi similitudine Conservoidem Linnaeus dixit. Fallitur Allioni, Conservoidem Linnaei, si cum Conservoidem Gmelini eundem judicat; quae mihi clarissimum Virum non citandi ratio fuit; nescienti, de cuius denum loquatur stirpe.

21. *Fucus foeniculaceus*.

Fucus caule coriaceo-lignecente ramosissimo, ramis paniculato-ramosissimis; ramulorum virgis linearis-setaceis, subundulatis, apice vesiculiferis, vesiculis oblongo-ovatis, acuminatis, tuberculatis. *Wu'sen.* in Coll. Jacq. I. p. 360. N. 139.

Fucus fronde filiformi ramosissima, ramulis capillaribus, vesicula ovata prolifera terminatis. *Linu.* syst. Nat. II. p. 717. N. 20.

Fucus foeniculaceus vesiculis ovatis alternis pedunculatis, terminatis foliis linearibus. *Linu.* Sp. pl. p. 1629. N. 20. *Esper.* hist. Fuc. p. 67. N. 28. Tab. 30. *Gmel.* hist. Fuc. p. 86. Tab. II. A. f. 2. *Gunner.* Fl. Norv. II. p. 79. N. 685. *Allion.* Fl. Pedem. II. p. 3:9. N. 2609. *Hudson.* Fl. Engl. II. p. 575. N. 9.

Fucus fruticosus major tenuifolius? *Ginnani* Op. post. I. p. 24. Tab. 22. N. 53. probabilius.

Non rarus in Adriatico ad Tergestum.

Descriptio. Ipse quoque diversis promiscue corporibus submarinis, plano orbiculari coriaceo adnatus, caudicem de ea attollit quinque sexve pollicarem, coriaceo-lignecentem, scriptorii crassitudine calami, teretem, ex rufo atrum, tuberoso-nodulosum, sive verruculatum superstitionibus veterum ramorum reliquiis, superinductum non raro undique corallinis, fertulariis, escharis, sponsiis etc. apicem versus ramosissimum. Rami principales teretiusculi, ex rufo atri, non tam frondium, quam scoparum verius similes, paniculato, sive supradecomposito-ramosissimi, ut plurimom erecto-patentes (non numquam diffusi, divaricatis ramulis, atque tum ea ejusdem varietas, quam Fucum barbatum olim dixerat Linnaeus) virgulis ramulorum longis, perquam tenuibus, non vere teretibus, compressiusculis imo, verbo linearis-subsetaceis, per marginum oras repando-subundulatis, impressisque alternatim porulis cicatrificatis, ex rufo atris, apice vesiculiferis. Vesiculis mucoso seminifero farctis rufis oblongo ovatis, in cuspidulam setiformem abeuntibus, ac superficie exteriore tuberculis hemisphaericis, umbilicato-porosis undique obsita. Figuram missam sculpi haud fecit Jacquinus.

22. *Fucus*

22. *Fucus muscoides*.

Fucus caule terete, gracili, molliter subcartilagineo, alternatum supradecomposito-ramoso; ramis elongatis, patentibus, una cum ramulis, setaceis, alternatum molliter ciliatis.

Fucus muscoides fronde terete, ramosissima, ramis sparsis, spinis mollibus alternis. Linn. Sp. pl. p. 160. N. 23. Esper. hist. Fuc. p. 116. N. 52. Tab. 59.

Fucus muscoides fronde filiformi ramosissima, ramis sparsis, divaricatis flexuosis, spinis mollibus alternis. Hudson. Fl. Engl. II. p. 590. N. 60.

Fucus muscoides tenuifolius, foliis dentatis Morisoni. Gmel. hist. Fuc. p. 130. Tab. 12.

Fucus virgatus, compressus ramosissimus, foliis alternis subulatis, adsparsis spinis alternis mollibus. Gunnar. Fl. Norv. I. p. 45. N. 93.

Fucus aculeatus. Oeder. Fl. Dan. Tab. 355.

Hippuris setaceus. Barrel. hist. Tab. 1123. N. 1.

Supra submarina corpora Tergesti.

Descriptio. Caulis acus crassioris crassitudine, teres, laevis ab una ad duas, tresve spithamias elongatus, molliter subcartilagineus, intra aquam, Conservarum more obsequiosissimus, transparens, obscure hyalinus; extra aquam desiccatione rigidulus, flexilis, aquose subnigricans, laxe alternatum supradecomposito-ramosus. Ramii elongati, divaricati (nisi per extractionem ex aqua contrahantur) patentes, et ipsi iterum iterumque ramosi, una suis cum praelongis ramulis setacei, alternatimque ciliis homogeneis, brevibus, alternatum sparsis, molliter velut spinosuli.

23. *Fucus musciformis*.

Fucus caule ex tereti plano-compresso, membranaceo-coriaceo, subfiliformi, ramosissimo; ramis divaricato patentissimis, setaceis, una cum caule ciliis marginalibus mollibus obsitis.

Musci ad instar densissime obsederat testas Cancrorum, quos cl. Plancus Venetii Fachino vulgo vocari perhibet. Linnaeo Cancer lanatus.

Descriptio. Nec hodieque cum Fuco Linnaei aculeato conjungere possum (ut ex collatione figurae meae cum figura Esperi patet) a Fuco muscoide Linnaei diversissimum. Densissime caespitosus, caule est vixdum spithamali, flaccido, utpote naturae membranaceo-coriaceae, decumbente (nisi aquam intra undis elevetur) linearis-filiformi, ex tereti, plano-compresso, vase ramosissimo, quaquaversum diffuso, coloris triste virentis, ac e virore demum subrubentis, dum rubor ille aetate denique, perque desiccationem, fuscus, ac niger etiam

etiam fiat. Rami et ipsi quoque inordinate ramulosi iterum, attamen ramulis ut plurimum simplicibus, longiusculis, setaceis. Fructificationibus tam vesiculosis, quam tuberculosis destituitur; harum interea loco, margo lateralis caulis ramorum, ramolorumque omnis lacinulis obsitus est homogeneis, adeo tenuis, ut capillaria potius cilia dicas, quam aculeos, sive spinas, quamquam non nisi breves, et molles.

Observatio. Vide descriptionem meam figuramque in Coll. Jacqu. III. p. 154. N. 295. Tab. 14. f. 3.

24. *Fucus longissimus.*

Fucus caule brevi, gracili, terete, cartilagineo, ramosissimo, ramis elongatis, rectis chordaeformibus, rariter et vage ramulosis; tuberculis sphaeroidicis, umbilicato-porosis sparsis.

Fucus longissimus teres rubens, minus varicosus in longum protensus Raji.

Gmel. hist. Fuc. p. 134. Tab. 13. Alton. Fl. Ped. II. p. 331. N. 2623.

Esper. hist. Fuc. p. 44. N. 18. Tab. 20. Wulfen. in Coll. Jacqu. I. p. 361. N. 140.

Fucus verrucosus fronde cartilaginea setacea ramosa, ramis longissimis, fructificationibus lateralibus globosis sessilibus. Hudson. Fl. Engl. II. p. 588. N. 50.

Fucus flagellaris fronde filiformi terete ramosa, ramis alternis subdistichis longissimis uniformibus. Oeder. Fl. Dan. Tab. 650. (cum innata Sertularia quadain).

Tergesti in Mari Adriatico.

Descriptio. Caule, ramisque est gracilibus, fili emporetici, aut et chordae musicæ tenuioris crassitudine, teretibus, linearis-filiformibus, coriaceis, lentis, flexibilibus, rectis, elongatis, saturatis, aut dilutius rubris, serius e rubro fuscis, contra lucem eleganter hyacinthino-rubentibus, et transparentibus. Haeret de more alienis parasiticus corporibus, caulinis basi in orbiculam coriaceum explicata, nec inde longe alternis, satisque contiguis intervallis copiosos in ramos, jam simplicissimos, jam rariter et vage ramulosos, ad spitham tam unain, duasve elongatos abiens. Creberrima per vimineas hasce virgas, chordaeformes, sive funiculos, atque undique sparsa cernas tubercula hemisphaerico-convexa, et ipsa coriacea, ejusdem coloris, sessilia, poro impresso-umbilicata.

Observatio. Ceramium longissimum Rothii, et si eadem mecum ex Gmelino, Rajo, et Espero citat synonyma, recipere inter synonyma haud possum Fuci mei longissimi, utpote cojus caulis, ramique inarticulati omnino sunt, nec contractis alternatim geniculis, duploque crassioribus constantes articulis.

culis. *Fucus praeterea* meus, vel recens e mari eductus ruber, nec viridis est, qui per desiccationem priuio in rubrum abeat. Geniculorum interim, articulorumque nec *Rajus*, nec *Gmelinus*, aut *Esperus* meminere, quos posteriores, si duplo geniculis essent crassiores, *Esperus* profecto observasset. Nec hujus inißam *Jacquinius* excudi fecit figuram.

25. *Fucus albus*.

Fucus caule gracili terete cartilagineo, superiora versus subdichotomice ramoso; ramis elongatis divaricatis, extimis subulatis subincurvis.

Fucus albus teres tenuissime divisus *Raji*. *Gmel.* hist. Fuc. p. 138.

Fucus albidus fronde cartilaginea filiformi teretiuscula subdichotoma ramis setaceis distantibus subsecundis, fructificationibus lateralibus subrotundis sessilibus. *Hudson.* Fl. Angl. II. p. 588. N. 51.

Fucus albus cartilagineo-corneus teres, vagis ramis multifidis, apicibus acutis. *Gunner.* Fl. Norv. II. p. 92. N. 757. *Oeder.* Fl. Dan. Tab. 408.

Fucus albus. *Esper.* hist. Fuc. p. 104. N. 46. Tab. 52.

In Adriatico Tergesti supra Saxa, Conchilia, Fucos maiores.

Descriptio. Ut plurimum caespitose corporibus innatum inveni, diversae altitudinis ab uno ad quatuor et octo pollices exaltatum, coloris communiter albi; ex albo in flavedinem languentis, etiam ex parte viriditate tinctum, rarius (habeo tamen) caule infimo obscure atro-rubente: substantiae cartilagineae, intra aquam cito emolliendae; per desiccationem rigidus, et non nihil flexilis; contra lucem aspectus transparens, et punctis exiguis illuftribus subreticulatus. Caule est gracili, unius vix dum in diametro lineae, teretiusculo, subpresso, inferne simplice, ad pollicis plus minus a basi distantiam; in ramos subdichotomice diffuso, ramis longiusculis, magis magisque gracilescitibus, dum in subulam abeant setaceam; frequenter leniter subincurvam. Tubercula, vesiculae nondum vidi. *Hudsonus* et *verrucosum* quoque *Gmelini* isthuc revocat *Fucum!* id minus (si quid video) recte.

26. *Fucus concatenatus*.

Fucus caule coriaceo-lignescente, tuberoso, erecto, ramosissimo, ramis elongatis, paniculatis, aphyllis, ramorum virgis vesicas oblongo-ovales mucifluas, serius tuberculosas, laxe concatenantibus. *Wulsen.* in Coll. Jacqu. I. p. 354. N. 136.

Fucus concatenatus caule terete ramosissimo, fructificationibus oblongis concatenatis. *Linn.* Sp. pl. p. 1628. N. 12. *Hudson.* Fl. Angl. II. p. 574. N. 7. *Esper.* hist. Fuc. p. 161. Tab. 85. 86. 87. item p. 65. Tab. 29. A. et p. 111. Tab. 55.

G

Fucus

Fucus marinus foliis Abrotani maris. *Lobel.* *Observ.* p. 652.

Cremenei Istris Abrotani vel *Thymi* foliis. *Joh. Bauh. hist. III.* p. 789.

Abiete marino di Teofrasto. *Ginnan.* op. post. 1. p. 17. Tab. 15.

In Mari Adriatico frequentissimus, olim *Cremenei Istrorum*, nunc albero di mare dictus.

Descriptio. Fundo maris ipsi, tum Saxis submarinis, Conchiliorum majorum testis, aliisque rejectamentis, accrescere amat passim, facie arboris, caule que ad instar trunci, est spithamali interdum, breviore aliquantum alias, digitum fere indicem crasso, coriaceo-lignescente, tenacissimo, difficulter scissili, eti aquam intra, lento et flexili, extra eamdem tamen rigido, durissimoque, intus albo, extus ex rufo primum fusco, tum ex fusco magis, magisque nigrescente; terete quidem, attamen ob varias corticis exterioris rugas, fulcos exstantesque tophulos admodum inaequali, et tuberoso. Fibris is basi radicatur nullis, sed coriacea duntaxat alienis adglutinatur placenta corporibus. Plurimi ex eo undique bi- et trispithamales enascuntur rami, et ipsi rursum paniculato-ramosissimi, praeprinis ex supremis, et fere aggregatis interdum, ejusdem tophis, sive tuberibus; nam inferior ut plurimum caudex densissimis Corallinae rubentis, Vorticellae polypinae, Sertulariumque seroposae, reptantis, eburneae, loriculatae, cornutae etc. sylvulis loricatus velut esse solet. Rami principales (quorum unicum solummodo Ginnanius exhibuit) coriaceo-viuninei, lignescentesque, alterna per intervalla secundarios, sibi haud disimiles, et ipsos quoque aphyllos, teretesque, ac atro-rubentes proferunt; e quibus demum tertii enascuntur multo reliquis graciliores, filiformes, semel, iterumque, ac tertium dichotomi; filis coriaceis, fertilibus, alternatim geniculato-vesiculosis; vesiculis oblongo-ovalibus, gelatinoso-muciliis, seriatim concatenatis, primum oliveo-virentibus, diaphanis, planiusculis, tum viridi-lutescitibus, porro rufis, ac ultima denique in aetate atro-rubentibus, externaque in superficie undique tuberculosis, tuberculis globulosis, sessilibus, poro introlabente umbilikatis. Vesiculas extimas dupli Ginnanius appendice filiformi terminatas expressit; et recte; novae etenim id dichotomiae initium est in spiribus porro ramulos agentibus; quae ulterior ramifications dum desinit, simplice ejusmodi appendice, eaque tuberculis undique obsita, terminantur vesicae muciliuae. Incredibile vero, quam copiose per ramos fuci istius Sertularia Linnaei Plomma, una cum sertulariis lentigera, et anguina serpere, eosque irretire soleat.

27. *Fucus compressus.*

Fucus caulis aggregatis, coriaceis, ex tereti plano-compressis, alternatim supradecomposito-ramosis, frondes triangulo-filicinas referentibus; ramulis extimis turbinato applanatis multifidis tuberculosis.

Fucus

Fucus compressus ramosissimus, ramis compressis pinnatis denticulatisque, ramulorum apicibus vel membranaceis dilatatis vel corniculatis. *Egger. hist. Fuc. p. 152. N. 67. Tab. 77.*

Ad littora Adriatici aestu rejectum inveni in Insula Gradensi, vulgo ad Aquas gradatas.

Descriptio. Ab Istrorum Cremenei seu Abiete marina Theophrasti plane diversus, ut ut quaedam (vesiculos oblongo-ovales interdum subcatenatas) communia habere videatur. Deest praeprimis Fuco huic, proprius Abieti marinae caudex communis coriaceo-lignescens; Ejus loco, ipsa a basi coriacea, plana, orbiculari (qua corporibus submarinis fixus baeret) illico caules complures, quinque aut sex pollices longi, aggregati nascuntur supradecomposito-ranosi, et ipsis coriacei, e tereti plano-compressi, inaequaliter latescentes, frondes triangulo-filicinas, alternatim pinnatas referentes, pinnis omnibus in eodem piano verticali constitutis, et ipsis quoque frondes consimiles minores decomposito-ramulosas referentibus; ramulis extimis fere breviter turbinato-applanatis bifidis, trifidis, multifidisve, et tuberculosis. Sunt vero communes tam frondium principali, quam lateralium axes, sive virgae, substantiae coriaceae, latae, tenaces, coloris atro-rubentis, per desiccationem nigri, haud aququam teretes, sed ex teretiusculo plano-compressae, rigidulae, intra aquam tamen cito emollienda, solentque earum superiores maturitatis tempore in vesicas mucifluas oblongo-ovales, subconcatenatas interdum, crassescere. Videas partes Fuci hujus non raro crustulis Celleporarum Flustrarumve superinductas.

28. *Fucus selaginoides.*

Fucus caule coriaceo-lignescente, tuberoso, ramosissimo, ramis paniculatis; foliis alternis, sessilibus, ex compressa vesiculo-globosa basi subulatis. *Wulfen. in Coll. Jacqu. I. p. 356. N. 137.*

Fucus selaginoides ramosissimus filiformis, foliis imbricatis subulatis, basi vesicularibus. *Linn. Mantif. I. p. 134. N. 36. Egger. hist. Fuc. p. 69. N. 29. Tab. 31.* *Gunner. Fl. Norv. II. p. 90. N. 746.*

Fucus crispus loriculatus nigricans. *Barrel. hist. p. 120. Tab. 1301. Boccone Mus. di Fisica. Tab. 7. fig. I. 12.*

An? Fruticosa marina planta, quibusdam Conferva lignosa. *Joh. Bauh. hist. III. p. 798. Probabilius.*

Fucus Abies marina. *Gmel. hist. Fuc. p. 83. Tab. II. A. f. 1. Figuratus; non secundum descriptionem, synonyma, et nomen specificum.*

Frequentissimus cum Fuco concatenato, aestu maris in littus advectus, ibique facto Adriatici refluxu relictus Tergesti.

Descriptio. Facie trunci salicis albae resectae, cui in resecto capite fylva virgarum succrescit. Caudice est erecto, coriaceo-lignescente, simillimo illi Fuci concatenati, paullo humiliore, gracilioreque, gibberosis pariter obsito topulis, communiter et undique, loricæ ad instar, obducto, partim Cellepora Linnaei pumicosa, Escharaque Pallasii spongite, partim Corallina rubente, Sertulariisque ciliata, scruposa, pilosaque Pallasii. Rami ex caudicis apice copiosissimi, iisque iterato paniculato-ramosissimi; et quoniam iis Fuci concatenati breviores, gracilioresque, spinulisque foliaceo-subulatis exiguis copiose undique obsiti, crispam velut affectant formam, ut vel exinde illico tam Bocconi, quam Barrelierii, agnoscatur Fucus. Rami hi, ramulique, et ramulorum ramusculi (dum madent, atro-rubentes, et subdiaphani, atri quum desiccati fuerint) tenues, vix spintre crassiores, coriacei, teretiusculi, etiam ex tereti subcompressi, spinulis (folia, si vis, dicas) utrinque alternis, exilibus, simplicissimis, sessilibus, subulatis, basi plano-compressis, caeterum teretibus, acuminatis, acicularibus, innocuis, obsiti sunt, et ipsis ex rufo nigris, sub aqua mollibus, desiccatione rigidulis. Compressa earumdem basis, qua communi cohaerent axi, in extimis potissimum ramificationibus, in vesiculam mucinuam sphaeroidicam sessilem et concoloriem intumescit, quae jam earumdem basin ipsam constituit, jam in earumdem axilla, alias sub earumdem basi, aut lateri ejusdem alteri assidet. Adsumt et versus ramulorum extremitates in scapo ramorum communi et alia quoque vesiculosæ tubercula, sphaeroidica, sessilia secundum ejusdem longitudinem, sed haec poro impresso umbilicata, nullis vilulis pubescentia, an masculas dicam fructificationes?

29. *Fucus corniculatus.*

Fucus caule coriaceo-lignescente, tuberoso, ramosissimo; ramis simpliciter ramulosis, rectis, tereti-compressis, foliolis alterne suboppositis, imbricatis, compressis, decurrentibus, apice cornuto-bifidis, trifidive. Wulfen. in Coll. Jacqu. I. p. 358. N. 138. Esper. hist. Fuc. p. 138. N. 60. Tab. 69.

In Adriatico Tergesti Mari, submarinis plano orbiculari coriaceo fixus corporibus.

Descriptio. Caudex illi trunciformis, anferini crassitudine calami, teretiusculus, coriaceo-lignescens, nodosis extus exasperatus gibberibus, ex rufo ater, copiosos apice in ramos abit, sat respective breves, rectos, neque ulla ratione detortos, aut crisplos, quos alternis iterum intervallis frequentes laxe obsonunt ramuli simplices, nec porro ramulosi amplius, breves, erecto-patentes. Tam vero primarii, quam secundarii rami ex tereti compressiusculi, primum obscure ex flavo rubentes, nigri denique evadunt tempore, et desiccatione, foliolisque utrinque stipati sunt exiguis, contiguis, alternatim suboppositis, sursum versus

versus subimbricatis, planis, aut plano-compressis, apice cornuto-bifidis, subtrifidis e, lacinulis acuminatis; iisque non fessilibus modo, sed per axem quoque suum tantisper decurrentibus, ut si luci obversos intuearis ramulos hos, distincte axes eoruindem exigua velut membranula prominente, obscure subflavante, et subdiaphana, alatos velut cernas. Vesiculas veras foemineas mucifluas hoc in fuco haud detexi; mascula contra tubercula hemisphaeroidica, poro impresso umbilicata, et in foliorum lateribus, et in axibus quoque ramulorum longitudinaliter ordinata, suo occurrere solent tempore.

30. *Fucus fastigiatus.*

Fucus caule cartilagineo, filiformi, tereti-compressusculo, meras per dichotomias ramosissimo, fastigiato. *Wulfen.* in Coll. Jaequ. III. p. 152. N. 293.

Fucus fastigiatus dichotomus ramosissimus teres uniformis fastigiatus. *Linn.* Sp. pl. p. 1631. N. 29. *Oeder. Fl. Dan.* Tab. 393. *Esper. hist. Fuc.* p. 38. N. 14. Tab. 16. *Roth. Fl. Germ.* III. P. I. p. 455. N. 12. *Gmel. hist. Fuc.* p. 160. Tab. 6. f. 1. *Hudson. Fl. Engl.* II. p. 588. N. 53. *Gunner. Fl. Norv.* I. p. 48. N. 102. *Host. synops.* p. 632. N. 10. *Ailion. Fl. Pedem.* II. p. 330. N. 2614.

Fucus parvus, plurimis ex eadem radice capiculis, segmentis teretibus, in summo apice bifidis, vel trifidis. *Plkenet. Alm.* p. 160.

Flumine in Mari Adriatico supra cancrorum testas, Conchas etc.

Descriptio. Exilem, et respectu Oederiani, Esperianique gigantis, pygmaeum, suis tamen juventutis cum coloribus, Fucum hunc exhibeo, eo, quod majorem hic usque nondum habuerim; forsan nec Plukenetii, et quem ex Rajo Gunnerus cum Gmelino citarunt, major fuerit? Ut ut sit, species ut plurimum non tam a magnitudine, quam a notis desumuntur characteristicis; et meus major fieri poterat denique, longiore si tempore, et magis fixe matrici, non cursitanti identidem cancro increvisset. Non solitarium modo, sed omnino caespitose aggregatum vidi; caulinus tamen quisque propria semper super placenta radicali coriacea, et orbiculari attollebatur ad unum, et sesquialterum pollicem, fastigiatus. Is cartilagineo-coriaceae naturae, grossiorisque fili linei crassitudine, teres primum, tum ex tereti compressusculo, ad dimidium fere pollicem erectus (alias non nisi unam ad lineam) assurgit simplicissimus, statimque dichotomus, per sexies, et octies iteratas deinceps dichotomias, flabelliformis ad instar frondis, distentus dividitur, subdividiturque ramosissimus, dichotomiis extimis ad eamdem omnibus altitudinem exaltatis; fere fastigiatus: lacinulis dichotomiarum non nihil compressis, linearis-filiformibus, indubie matritatis tempore in vesiculas mucifluas tuberculatas crassifcentibus. Color primum

dilate, tum olivaceo virens, ex viridi dein pallidius, aut saturatius rubens, atro-denique purpureus, et niger. Hactenus, ut dixi (et an mirum ea in juvenili aetate?) nec vesiculas ipsas terminales, nec tubercula, vidi.

31. *Fucus filicinus.*

Fucus caule coriaceo, teretiifculo, ramosissimo; ramis in orbem diffusis, apicem versus ramoso-frondosis; frondibus coriaceo-foliaceis, pinnato-ramentaceis. Wulsen. in Coll. Jacqu. III. p. 157. N. 297. Tab. 15. f. 2.
Ejper. hist. Fuc. p. 134. N. 58. Tab. 67.

Tergesti in Mari Adriatico corporibus submarinis accrescens.

Descriptio. E plano orbiculari coriaceo, tamquam radicali basi, caulem attollit brevissimum, et ipsum quoque coriaceum, teretiifculum, atro-purpurascen tem, fili emporetici crassitudine, qui mox plurimos in ramos, sibi ad amissim similes, uno velut e centro enatos, se in orbem quaquaversum diffundit. Rami hi inferne simplices, teretiifculi, atro-rubentes, denticulisque tereti-coriaceis, et rariter sparsis obsuti, ad medianam circiter longitudinis suae altitudinem, alios rursum in ramos, et quidem frondiformes, circumscriptione lanceolatos, iis filicum quarundam aliqua ratione similes subdividuntur; quorum scilicet truncus, sive axis ex tereti magis coimprimatur magisque in coriaceum velut folium linearis-lanceolatum, et subdiaphanum, lateribus pinnato-ramentaceis, ramentis foliaceis, planis, lanceolatis, et quos itaque non incongrue frondes dicas coriaceo-foliaceas. An frondes, frondiuinque ramenta crassescant denique in vesicas mucifluo-viscosas, feminiferasque? mihi perspectum haud est, sed neque tubercula vidi ulla umbilicali introlapsa scrobe. Ludit et hic quoque *Fucus elegantissima* in eodem specimine colorum mixtura. Partes ejus aliquas dilute virentes videas, et transparentes, dum earum aliae citidissima se commendant purpura hyacinthina, et ipsae illustres; bae e rubro magis nigrescent magisve, atro-rubentes denique; illae jam quantae quantae sunt atrae, non nisi luci obversae, hyacinthino coloratae rubore inveniuntur. Aetatis dicere effectum, nisi et mutuo in se emori colores hosce viderem. Id coronidis adjungam loco, et prolificas dari hac in specie frondes, dum videlicet, ut figura exhibit, ramentum frondis quodpiam, novam in frondem pinnato-ramentaceam, velut priori inoculatam, eluxuriatur.

32. *Fucus corymbifer.*

Fucus caule tereti-compresso, in frondem supradecompositam planam diffuso; frondibus extimis subbipinnatis, pinnulis truncato-denticulatis, dentibus tuberculatis.

Fucus corymbiferus. Gmel. hist. Fuc. p. 124. Tab. 9. f. 1.

In mari Adriatico ad aquas gradatas Insulae Gradensis.

Descriptio.

Descriptio. Diversae pro diversa aetate magnitudinis, copiosiorisque, aut minus copiosae ramificationis, et diffusionis. Caulis, ut reliqua stirps, molli-
ter coriaceus, ex tereti compressus, sive anceps, linearis, lineam plus minus
latus, mox subalternatim ramosissimus, in frondem supradecompositam, planam
utrinque diffusus; frondibus particularibus ramorum lateralium subbipinnatis;
pinnulis ultimis oblongo-subovatis, per oras pinnatim dentatis; dentibus bre-
vibus, teretibus, truncatis, frondi universali normalibus, apice granulato-tu-
berculatis. Color cauli, ramis, totique frondi primum viridis, serius e viridi
rufescens, per desiccationem nigrescens.

33. *Fucus spinosus.*

*Fucus caule cartilagineo tereti aphylo ramosissimo; denticulis homoge-
neis obtusis simplicibus, subtrifidisve subverticillato-ternis.* *Wulfen.* in
Coll. Jacqu. III. p. 156. N. 296. Tab. 15. f. 1.

Fucus spinosus ramosus teres aphyllus, denticulis verticillato-ternis. *Linn.*
Mantiss. II. p. 313. *Eyper.* hist. Fuc. p. 76. N. 34. Tab. 36.

*Fucus denticulatus, caule compresso ramoso, ramis dentato-geniculatis,
ramulosis subdichotonis.* *Burmann.* Prodr. Fl. Cap. p. 28. in Append.
florae Indicae.

Descriptio. Rarius e mari Adriatico eduoitur *Fucus acinaria*, concatena-
tus, aut selaginoides, ut non stipiti eorumdem, sive primordia, aut trifolia
certe Fuci hujus spinosi residua adhaereant aliqua; sed neque, quibus se inter-
dum implantet, respuit conchas. Scopolii certe *Fucus inuscoides* (Fl. Carn. II.
p. 403. N. 1428.) alias non est, quam hujus specimen aliquod, nec elegantissimum;
plerumque enim, quae aut profundioribus, aut firmis magis innascun-
tur ejusdem specimina corporibus, speciosiora caeteris, majoraque esse solent.
Possideo, quod ad spithameae, et ultra assurgit altitudinem, supradecomposito-
ramosum; sed haec, apud nos saltem, rariora. Caulis Fuco huic est teres,
nec compressus, erectus, ramos undique sui similes, absque ordine, aut et sub-
oppositos, attollens, erecto-patentes; et ipsos iterum, iterumque ramulosos.
Folia nec in caule, nec in ramis videas ulla; sed neque articulos, aut vera ge-
nicula; continui imo sunt, inarticulatique, chordae musicae ad instar, recti,
aequabilesque. In iis per omnem eorum longitudinem, brevia crebraque
per intervalla, denticuli aut terni, aut certe bini suboppositi, totidem in
verticilos ordinati sunt, reliquae stirpis substantiae homogenei, et concolores,
unam circiter lineam longi, teretes, truncati, apice tantisper crassescentes, ple-
rumque simplices, tamen et sub apice interdum novo utrinque aucti consimili-
-denticulo ut jam trifidi etiam, aut tridenticulati dici possint. Spurios hos den-
ticulos (spinas, si vis, dicas) in verticilos ordinatos genicula, interceptumque
inter

inter singulos caulis spatium, articulos, Burmannus existimasse videtur forsan? id minus, reor, propriè. Substantia caeterum ejus omnis; caulis videlicet, ramorum, denticolorumque cartilaginea est, aquam intra lenta et flexilis; desicata contra ex cartilagineo velut cornea, dura, rigida, et fragilis; utroque semper et madoris, et siccitatis in statu, diaphana. Colorem quod attinet, communiter, et fere semper albus est; vidi tamen, possideoque dilute rubentem; virens rarissime occurrit.

34. *Fucus pistillaris.*

Fucus caule gracili cartilagineo terete, vase ramoso, una cum ramis ob-
sito denticulis brevibus homogeneis capitatis, ex oppositione conjugatis.

Fucus pistillaris. Gmel. hist. Fuc. p. 159. Tab. 18, f. 1.

Rupibus, conchis, fascisque submarinis Adriatici innatus Tergesti etc.

Descriptio. Proximus Fuco spinoso, substantiae et ipse cartilagineo-corneac, caulis saepe caespitose accumulatis nascitur, ab uno ad tres pollices elongatus, teretibus, aphyllis, pennae passerinae crassitudine, ut plurimum albis, diaphanisque, rarius in flavedinem, aut viorem languentibus quandoque plus minus subrufis, varie vaseque ramulosis, et fere filicino-frondosis; semper tam caule, quam ramulis laxas per oppositiones denticulatis, denticulis homogeneis, brevibus, teretibus, horizontalibus apice spheroideo-capitatis.

35. *Fucus fruticulosus.*

Fucus caule gracili coriaceo terete, supradecomposito ramosissimo, diffuso,
ramis subfletaceis, alternatim laxe ramulosis, ramulis exiguis, subpiq-
nato-denticulatis. Wulfen. in Coll. Jacqu. III. p. 159. N. 298. Tab. 16.
fig. 1. Esper. hist. Fuc. p. 165. N. 72. Tab. 87.

Descriptio. Varia supra corpora submarina Adriatici ad Tergestum maris; inoculatum quoque parasitice Fuco concatenato inveni; ramulis tantum non capillaribus perquam dense irretitum fruticem fucus iste exacte resert; hinc specifica fruticulosi denominatio; neque enim ab aliis recensitum comperi; aut si recensitus sit, non certe ita adumbratus clare, ut absque erroris metu, certi quidpiam statuere de ejusdem potuisse synonymia. Nihil dissimulabo: Palmarum Ginnanii maritimam (op. post. I. p. 21. Tab. 28. f. 38.) ut ut ruditer expressam, a meo tamen haud differre Fuco credideram; sed Fucum flavicantem Rajo teretifolium, ramulis pennatim enascentibus se ibidein exhibere illustrissimus auctor ipse attestatur; quem Rajo destitutus aliunde haud novi, quam ex Gmelino, cui in hist. Fuc. p. 144. Tab. 14. f. 3. *Fucus corneus* audit, a meo quam diversissimum. Nullae in meo fructificationes globosae, nec substantia

stantia cartilaginea cornu aemulans, nec color denique flavescens etc. Ad nondum iterum est noster brevi, gracilique caulinco coriaceo, in orbiculare se basi distendens planum, statimque in brachia complura, supra decomposito-ramosissima abeunte. Color plantae omni atropurpurascens, per desiccationem niger, nec transparens amplius; substantia non cartilaginea, sed coriacea. Rami quaquaversum diffusi, vix unquam aciculae crassitudine, plerumque etiam graciliores, donec in ramusculis ultimis subsetacei etiam fiant, coriaceae tamen semper naturae. Multae illis laxo alternatim situ, brevissimarum instar appendicularum, haerent pinnulae, sive verius ramuli capillares, partim alterne subpinnato-, partim etiam subdigitato-denticulati, denticulis exiguis capillaceis.

36. *Fucus rutilus.*

Fucus caule coriaceo tereti ramosissimo; ramis frondiformibus, distichis, alternatim pinnatis; pinnis lanceolato-plumaeformibus, duplicato utrinque geniculato-ciliatis.

Fucus confervoides fronde filiformi ramosissima, scabra, ramis imbricatis capillaceis, ramulis brevissimis fasciculatis denticulatis. Hudson. Fl. Angl. II. p. 591. N. 62.

Fucus confervoides caule tereti, ramosissimo, ramulis alternis fasciculatis brevissimis tuberculatis scabris. Gmel. hist. Fuc. p. 147. Tab. 15. f. 2.

Fucus rutilus. Esper. hist. Fuc. p. 61. N. 25. Tab. 27.

Tergesti in corporibus submarinis.

Descriptio. Aspectu rutilus, structura tamen (per microscopium) artificiosa, et perelegante. Caulis trium, quatuorve pollicum et ultra, gracilis, pennae columbinae crassitudine, teres, atro-rubens, per desiccationem niger, coriaceus verius, quam cartilagineus, latus, flexilis, ciliis homogeneis, dum calvescat tempore, dense obsitus, alternatim decomposito-ramosus. Ramis diffusis, erecto-patentibus, frondiformibus, distichis, alternatim pinnatis, intra aquam triste argillaceo-flaventibus, per desiccationem obscure olivaceo-virentibus; pinnis lanceolatae instar plumae duplicato utrinque alternatim articulato-geniculatis, ciliatisque; ciliis nempe homogeneis, subulatis, perinde ac rachis plumae ipsa, conservarum ad instar geniculatis. Ob caulem principem, vere coriaceum, firmioremque, aequabiliter continuum, nec, ut rami, articulatum, Fucis, nec Confervis adnumerare malui.

37. *Fucus hirsutus.*

Fucus caule tereti filiformi cartilagineo, decomposito-ramoso, una cum ramis iterato-dichotomis, undique subtuberculo, fibrillisque exiguis simplicibus verticillatim imbricato.

H

Fucus

Fucus hirsutus filiformis ramosissimus subdichotomus, undique hirsutissimus. *Linn.* Mantis. I. p. 134. N. 35. *Gunner.* Fl. Norv. II. p. 25. N. 408. *Esper.* hist. Fuc. p. 62. N. 26. Tab. 28.

Conferva spongiosa, filamentis aequabilibus subdichotomis, ramulis brevissimis simplicibus undique imbricatis. *Hudson.* Fl. Engl. II. p. 596. N. 19.

Conferva verticillata. *Schmiedel.* Iter per Helvetiam etc. p. 79. Tab. 2.

In mari Adriatico diversis in corporibus submarinis.

Descriptio. Caulis grossioris aciculae crassitudine, spithamam, pedemve plus minus longus, cartilagineae substantiae, teres, laxe alternatim decomposito-ramosus, una cum ramis iterum iterumque dichotomis rufo-fuscus, per desiccationem niger, exiguis undique tuberculis (reductu unguis detegendis) velut exasperatus, coriaceoque capillaceis, exiguis, simplicibus, aequalibus fibrillis (villorum ad instar) per contiguissimos verticillos ordinatis, stipatissime undique imbricatus, ut quantus, quantus est, una cum ramis, brevi tomento obsitus et hirsutus sit. Color fibrillarum earum, villos inentientium, primum virens, flavescit serius, et e flavente brunescit denique; fibrillae vero ipsae, quae intra aquam undique extant, per desiccationem in caulem, ramosque retractae, eosdem aequabiliter teretes efficiunt.

Observatio. Verticillato meo Fuco quamvis affinis, ab eo tamen, vel solo aspectu longe quam diversissimus; ille, hoc duplo tenerior, minusque firmus, verticillis ab invicem vel siccо in statu dissitis, laxiusque ordinatis; cuin in hocce inutuo se contingent stipatissimi; ut nil de fibrillarum compositione in illo, et simplicitate in hocce, dicam. Qui ob geniculatam ramorum structuram, utrumque, una cum Fuco rudi, a Fucis abstractum confervis associaverit, me non obserente fecerit. Mibi ob substantiam firmiorem, coriaceam, aut cartilagineam, fucus inter remanebit.

38. *Fucus acerosus.*

Fucus caule tereti-subpresso, coriaceo-sublignescente, ramoso, una cum ramis longitudinaliter subimbricatum ramuloso, ramulis contiguis, subulatis, erecto-patalis, subsimplicibus, apice furcatis.

Tergesti in mari Adriatico.

Descriptio. Caulis quinque, et amplius, pollices altus, lineam crassus, substantiae (ut tota stirps) coriaceae, lentae, tenacis, per desiccationem sublignescentis, et fuscescentis, cum primitus ex rufo fuerit flavescentis. Is vase in ramos aliquot, sibi similes, et subaequales dividitur laxe alternantes, erectoq; estque perinde, ac rami, teres, non nihil subcompressus, secundum omnem longitudinem ramulis obsitus, plus minus pollicaribus, subulatis, homogeneis, promiscue secundis et utrinque sparsis, nunquam admodum ab invicem femotis

femotis, imo approximatis, ut subimbricatos dicere possis; erectis, aut erecto-subincurvis, simplicibus, aut et ex parte iterato brevius tamen ramulosus, apice ut plurimum breviter furcatis.

Observatio. Suspicio Pinastroidem Gmelini, aut ei proximum esse posse; nihil tamen in hisce, cum certitudo deficit, ex Tripode.

39. *Fucus tricuspidis.*

Fucus caule gracili terete-coriaceo, alternatim brevissime ramuloso, ramulis simplicibus, apice tricuspidatis tuberculatisque, obsitis sub tricuspidate apice foliolo linearis-lanceolato per oras dentato.

Descriptio. Unicum Fuci hujus perelegantis specimen cum submarino corpore, cui increverat, ex Adriatico ad Tergestum mari eduxi; caule fuerat sesquipolllicari, quartam vix lineae partem crasso, coriaceo tamen, lentoque e viridi (qualis primum fuerat) rufo-fuscescente, per desiccationem nigro et opaco; omnino simplice, per omnem nibilominus longitudinem laxe, alternatim brevissime ramuloso; ramulis homogeneis, et concoloribus, simplicissimis, erecto-patentibus, duas longitudine lineas haud excedentibus, a medio apicem versus in tres cuspides divaricatas, undique tuberculosas, ac cum tempore in vesicas mucifluas incrassatas, abeuntibus. Substat cuivis horum tridenti folium, e medio pariter ramulo enatum, linearis-lanceolatum, planum, per oras laxe, obiterque dentatum subcoriaceum, obscure viride, rachi obscure videnda longitudinaliter exaratum, sessile, in inferioribus semipolllicare, lineam latum; brevius respective in superioribus, ac fere oblongo-ovatum, et integrum.

40. *Fucus setaceus.*

Fucus caule gracili, terete, coriaceo, alternatim pinnato-ramoso; ramulis alternati pinnulatis, pinnulis setaceis subsimplicibus furculatis.

In mari Tergestino.

Descriptio. Caulis tripolllicaris, dimidiam crassus lineam, teres, gracilis, substantiae coriaceae, tenacis, mox in aqua emolliendae, nec tamen lubricae, coloris rufo-fuscescentis, per desiccationem nigrescentis, laxe per intervalla alternatim disticho, seu pinnato-ramosus; ramis utrinque erecto-patentibus, inferne nudis, a medio sursum versus alternatim pinnulatis, pinnulis setaceis, subsimplicibus, laxe ordinatis, impare, aut et extensis brevissime furculatis.

41. *Fucus ciliatus.*

Fucus fronde membranaceo-subcoriacea, plana, avenia, ex angusta basi senuim latefcente, inque lacinias oblongo-lanceolatus varie dissecta, margine omni ferrato-ciliato.

Fucus ciliatus, frondibus membranaceis lanceolatis proliferis ciliatis. *Linn.*

Mantiss. I. p. 136. N. 43. *Hudson. Fl. Engl.* II. p. 58c. N. 25. *Gunner.*

Fl. Norv. II. p. 96. N. 732. *Esper. hist. Fuc.* p. 21. N. 4. Tab. 4. f. 3.

Oeder. Fl. Dan. Tab. 353. *Host. synops.* p. 633. N. 12.

Fucus ligulatus. *Gmel. hist. Fuc.* p. 178. Tab. 21. f. 3.

Fucus holosetaceus. *Gmel. hist. Fuc.* p. 177. Tab. 21. f. 2.

In Mari Mediterraneo et Adriatico.

Descriptio. Difficile sit elegantissimi, sed admodum variantis Fuci succinettam verbis dare diagnosin. Exigua ex placentula submarinis cohaerente corporibus Frons attollitur membranaceo-subcoriacea, eleganter rubra, semidiaphana, plana, avenia, ad quinque, sex, et ultra exaltata pollices, sub principio sat angusta, unam aut sesquialteram non nisi lata lineam, copiosis utrinque appendiculata ramentulis homogeneis et concoloribus, angustissime filiformibus, integris, furculatisque, sensim exinde magis latescens magisque, ad pollicis, aut plurium distenta latitudinem; simulque in varias, inaequaliter profundas, attamen semper oblongas, plus minus lanceolatas dissecta laciniis, non raro proliferas, integras, aut inaequaliter bifidas, omnibus in eodem plano verticali existentibus, omniumque, ut et frondis principalis, margine ferrato-ciliato, ferraturae ciliis homogeneis, et concoloribus. Vesiculos, aut tuberculati mihi equidem videre contigit nondum; vident tamen illas in ciliorum marginalium apice Hudsonus; haec contra secundum marginum longitudinem Esperus expressit in laudata supra Tabulae quartae figura tertia.

Observatio. Synonyma inter haud recepi caulescentem Gmelini Fucum pluresque alios, ab aliis passim receptos; ut verum fatear, minus probaverim frondes avenias, cum frondibus caule sive nervo dorsali medio longitudinaliter percursas in unam jungere speciem. Basteri vero Fucum ex op. subsecivis p. 120. Tab. 11. fig. 3, adoptare nequaquam potui, quod certus sciam serratum Linnaei esse Fucum, proximum vesiculo, et inflato.

42. *Fucus flexilis*.

Fucus caule gracili terete cartilagineo, alternatim supradecomposito-ramoso, ramis patentissimis, inordinate ramifications, extimus elongato-setaceis.

In Mari Adriatico ad Aquas gradatas.

Descriptio. Facie Fucus hic, structuraque ad capillaceum Gmelini, Esperique accedit; tamen ab eo diversissimus. Est illi substantia vere cartilaginea, nec membranacea, aut coriacea; fusco, seu brunneo-rufescens, adeo tamen gracilis, ut prae multitudine compositorum ramorum, vel desiccatus in omnem sit flexilis partem. Caulis ad septem et ultra elongatur pollices, cum tertiam vix

vix lineæ exaequet crassitudine partem; estque perinde, ac rami, undique teres, laxa per intervalla alternatim supradecomposito-ramosus; ramis utrinque patentissimis; nonnumquam et fere deflexis; inordinate iterum iterumque ramosis; ramulis singularibus longis, vase, laxeque ordinatis; extimis elongato-setaceis, simplicibus, furcatis.

43. *Fucus uniformis.*

Fucus caule tereti cartilagineo, ima a basi ramoso, ramis erectis subfastigiatis, alternatim elongato-ramulosus, utrisque tereti-filiformibus, subsimplicibus, apice furcatis.

Ad Aquas gradatas insulae cognominis aestu ad littora delatus.

Descriptio. Altitudo ejus ad tres, quatuorve assurgit pollices; substantiae est cartilagineae; coloris aquose rufo-flaventis, semidiaphanus; et dicas te mebras chordas musicas, dimidiam plus minus lineam crassas, mutuo interdum implicatas præ oculis habere. Caulis ima a basi in multos divisus ramos, aut quod idem est, plures caules, basi connati, et ab eadem enati basi, recta ad eamdem fere assurgunt altitudinem, graciles, lineam vixdum crassi teretes, aequabiles, cartilaginei, basi aquose rubentes, caetera ex albido flaventes, diaphani, alternatim ramosi; ramis elongatis, tereti-filiformibus, subsimplicibus, subdichotomis, apice ut plurimum furcatis.

Observatio. Fucum plicatum Hudsoni et Gmelini suspicarer esse posse, nisi a meo alienissimam hoc sub nomine apud Esperum figuratam invenirem iconem.

44. *Fucus furcatus.*

Fucus caule tereti-compresso cartilagineo, ipsa jam a basi ramoso, ramis subdichotomo-ramosissimis diffusis, dichotomiarum axillis plano-compressis, extremitatibus breviter furcatis.

In submarinis corporibus Adriatici.

Descriptio. Caulis, ut omnis reliqua substantia, cartilagineus, saturate ruber, contra lucem subdiaphanus, pennae passerinae crassitudine, per desiccationem rigidus, de se brevissimus, utpote illico a basi in ramos divisus diffusos, per complures, mediocresque dichotomias, ramosissimos. Suntque tam caulinus, quam rami, ramorumque ramuli ex tereti plano compressiusculi, laeves, dichotomiarum axillis divaricatis, plano-compressis; extremitatibus ultimorum ramorum breviter, et fere incurvo-furcatis. Altitudo totius fuci sesquipollicaris.

45. *Fucus tenerinus.*

Fucus caule capillaceo, cartilagineo, inferne laxe rariterque alternatim, superne confertim fastigiatiisque ramuloso; ramulis exiguis subdichotomis, extimis breviter furcatis.

Tergesti in Adriatico.

Descriptio. Truncum inferiorem Fuci concatenati caespitosissime una cum Corallina rubente fertularisque compluribus obduxerat; Conservae dicent alii forsan speciem? Iubens id illis dabo, qui de genere non admodum angor; substantia illi, ut ut tenerima et plus quam capillacea, ac prae ramalorum extimorum copiosissimorum pondere flexilis, re tamen vera cartilaginea, et durioris, quam Conservarum, consistentiae, est. Sunt caulinuli plus minus pollicares, densum in caespitem aggregati, capillaceae teneritudinis, cartilaginei, atri, laeves, inferne laxe, rariterque alternatim, et breviter ramulosi, ramulis inordinate iterum ramulosis; superiora et apicem versus, stipate, fastigiatiisque ramuloso, ramulis brevibus iterato subdichotomice divisus, et ad idem fastigium elatis, extimis breviter furcatis.

46. *Fucus tenuissimus.*

Fucus caule capillaceo cartilagineo, parce vaseque ramoso, ramis subsumplicibus elongatis divaricatis; extremitatibus breviter subfurcatis.

Descriptio. Et hic quoque aliis majoribus Fucus increscere amat, submarinisque corporibus Tergesti, ob cartilagineam duntaxat substantiam a Conservarum separandus genere. Caulis unum, duosve, interdum et tres altus pollices, subtilitatis est capillaceae; rigidus fragilisque per desiccationem; paucos respective in ramos, vase, laxeque ab invicem semotos se diffundit, quaquaversum inordinate divaricatos; qui et ipsi capillacei, longiusculi, simplicesque ut plurimum, aut certe non nisi parce iterum breviterque ramulosi, perque extimas extremitates breviter sunt subfurcati, aterrimi coloris.

47. *Fucus tenellus.*

Fucus caule capillaceo cartilagineo, rariter alternatim ramoso; ramis iterato elongato-dichotomis, utrisque microscopicis laterum tuberculis velut articulato geniculatis.

Tergesti fucis majoribus Adriatici accretum inveni.

Descriptio. Longitudo duorum plus minus pollicum; teneritudo caulis setae equinae; ramorum, dichotomiarumque capillacea: substantia cartilaginea, tenax, flexilis, aqua mox emollienda: color rufo-brunnescens, contra lucem transparens. Caulis laxe, rariterque alternatim ramosus. Rami iterum iterumque, ac tertium dichotomi; dichotomiarum brachiis oblongis, capillaceis. Articulato-

culato · geniculatam dicas hanc Fuci speciem, contra lucem si eamdem microscopio aspicias, praeprimis desiccaram, credas enim te videre cylindraceos articulos illustres, non nihil strangulatas, cum globulosis obscuris, et opacis alternare geniculis; tales attamen reapse non sunt; repetendaque omnino omnis haec illusio est a fructificationum tuberculis microscopicis, per caulis, ramorumque utrinque latera aequabiliter ordinatis.

48. *Fucus hirtus.*

Fucus caule terete cartilagineo inordinate supradecomposito · ramoso, ramis vagis, una cum caule aculeis, ciliisque homogeneis brevibus muticis undique obstitis.

Supra submarina corpora.

Descriptio. Caulis passerinae pennae crassitudine, teres, cartilagineus pollicum trium et ultra longitudine; inordinate ramosus, ramulosusque; ramis quaquaversum diffusis, divaricatisque, coloris sordide albidi, et ex albido griseescens. Dense undique obstiti sunt cum caule rami aculeis brevibus, brevioribusque ciliis homogeneis; et muticis, per desiccationem duntaxat rigidulis, et fragilibus, unde hirta eorumdem superficies.

49. *Fucus diaphanus.*

Fucus caule terete, molliter cartilagineo, filicino-frondiformi, fronde triangula, tripinnata, pinnulis extimis simplicibus capillaceis.

Fucum eidam majori innatum inveni in littore Maris Adriatici prope Tergestum.

Descriptio. Frondem refert filicinam triangulam aequilateram duos altam, et in basi latam pollices, planam, albido-hyalinam, diaphanam, substantiae molliter cartilagineae, aquam intra obsequiosissimae. Caulis ipsa a basi ex oppositione sursum versus ramosus; ramis magis magisque decrescentibus, cauli principi similibus; estque perinde, ac axes primarum oppositionum teres, pennae columbinae crassitudine, tripinnatus; pinnis secundariis tereti-subulatis; tertiiis sive extimis brevibus filiformi-capillaceis, rufescientibus, cum reliqua planta albido-hyalina sit, et diaphana.

50. *Fucus acicularis.*

Fucus caule tereti-filiformi cartilagineo, ipsa jam a basi diffuse ramosissimo; ramis divaricatis, vase laxeque obstitis spinis homogeneis aciculibus subincurvis.

In variis submarinis corporibus.

Descriptio. Substantia Fuci hujus cartilaginea. Caalis ipsa jam a basi quaquaversum in ramos diffunditur, simpliciter, aut et decomposito-ramosos, unum, semialterumve pollicem longos, suntque utriusque teretes, crassitudinis aciculae tenuioris, rigidi per desiccationem, laeves, saturate rubri versus extremitates e diluta rubedine flavescentes, et subalbidi, contra lucem semidiaphani.

Rami

Rami divaricati, recti, subcurvative; spinis homogeneis, acicularibus, simplicibus, unam pluresve promiscue lineam longis, vase, laxeque obsoiti subincurvis.

Observ. An idem cum *Fuco Hudsoni* diffuso? nescio, semipedali certe minor.

51. *Fucus flagellaris.*

Fucus caule tereti-compresso cartilagineo, ipsa a basi ramoso; ramis alternatim supradecomposito-ramosissimis, laciniis elongatis, simplicibus, furcatisve.

Ad Aquas gradatas aestu maris in arenosa ejectus littora.

Descriptio. Caulis paene nullus, ipsa enim a basi in ramos jam abiens quinque, aut sex pollicares, crassitudinis vixdum lineae, substantiae cartilagineae, coloris in recente stirpe e virore hyacinthino-rubentis; contra lucem transparentis; per desiccationem atro-rubentis, et fere nigri. Rami alterni per intervalla laxiuscule supradecomposito-ramulosi; ramulis longiusculis, acicularibus, simplicibus, compositisve, apice subfurcatis.

52. *Fucus filamentosus.*

Fucus caule terete aciculare cartilagineo, laxe, parceque alternatim ramoso; ramis capillaceis divaricatis, adspersis vase filamentis, plus quam capillaceis simplicibus, bifidisve.

Supra submarina Adriatici corpora.

Descriptio. Caespitosus; caulis unum, duos, tresve pollices altis; aciculae vixdum subtilioris crassitudine, substantiae tamen cartilagineae, aqua illico emollienda. Teretes ii sunt, parce, laxeque alternatim ramosi; ramis caule principali tenerioribus, elongatis, ad angulum plus quam semi-rectum divaricatis, erecto-patentibus, parcus ramulosis, adspersis vase filamentis oblongis plus quam capillaceis simplicibus, bifidisve. Color recentis plantae ex aquosa hyacinthina rubedine magis magisque albido-hyalinus transparens, in desiccata griseo-fuscescens.

53. *Fucus deformis.*

Fucus caule terete cartilagineo supradecomposito-ramoso, ramis elongatis patentissimis oppositis, alternisve filiformibus inordinate ramulosis.

Cum quisquiliis, quibus sub mari innascitur, aestu diurno in littus advectus.

Descriptio. Caulis a quatuor ad octo pollices longus, passerinae crassitudine pennae cartilagineus, latus, elasticus, albidus, diaphanus, serius rufescens, aut dilute brunnescens, supradecomposito-ramosus; ramis cauli similibus, elongatis, patentissimis, partim oppositis, partim et alternis, tereti-filiformibus, inordinate iterum ramosis, ramulosisque, ex muco sedimenti maris, quo ut plurimum obductus, deformis.

rtic.

Digitized by Google

Rami divaricati, recti, subcurvatis,
bus, unam pluresve promiscue lineas.

Observ. An idem cum Fuco H.

51. *Fucus flagellaris.*

Fucus caule tereti-compresso-
natin supradecomposito-
furcatisve.

Ad Aquas gradatas aestu maris

Descriptio. Caulis paene nullus
que, aut sex pollicares, crassitudi-
coloris in recente stirpe e virore h-
rentis; per desiccationem atro-rul-
yalla laxiuscule supradecomposito-
simplicibus, compositisve, apice

52. *Fucus filamentosus.*

Fucus caule terete aciculari-
ramoso; ramis capillaceis
quam capillaceis simplicib-

Sopra submarina Adriatici corpo

Descriptio. Caespitosus; caul-
iae vix dum subtilioris crassitudine,
emolliendae. Teretes ii sunt, pri-
ncipali tenerioribus, elongatis,
tis, erecto-patentibus, parcus ran-
quam capillaceis simplicibus, bifid-
cinctina rubidine magis magisque
griseo-fuscescens.

53. *Fucus deformis.*

Fucus caule terete cartilagine-
patentissimis oppositis, alte-

Cum quisquiliis, quibus sub ma-

Descriptio. Caulis a quatuor a-
pennae cartilagineus, latus, elasti-
aut dilute brunnescens, supradec-
elongatis, patentissimis, partim ob-
bus, inordinate iterum ramosis, i-
ut plurimum obductus, deformis

